

– Deichman bør bli Oslos nye studenthus

Kommentar s. 2-3

– Å hevde at hver fjerde student sliter psykisk er helt meningsløst

Peder Kjøs

Nyhet s. 6-7

PROFESSORER KRITISERER SAIH:

– Helt på trynet

Nyhet s. 8

SKREV BOK OM VOLDTEKT:

– Skulle ønske han var død

Kathrine Nedrejord

Magasinet s. 14-17

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 72, utgave 22 | www.universitas.no | onsdag 12. september 2018

Studenten «Emma» er alvorlig deprimert

SIO HADDE INGEN TILBUD TIL HENNE

Nyhet s. 4-5

OKTOBERFEST YOUNGSTORGET 2018
GRATIS INNGANG FOR STUDENTER TORSDAG 20. SEPTEMBER

YOUNGSTORGET 14-15 & 20-22 SEPTEMBER. FOR BORDRESERVASJON, SE WWW.OKTOBERFESTOSLO.COM.

redaktør: **Runa Fjellanger**
runa.fjellanger@universitas.no 901 59 831

nyhetsleder: **Henrik Gjaever**
h.s.gjaever@universitas.no 986 70 257

fotosjef: **Odin Drønen**

desksjef: **Kari Eiring**

nettredaktør: **Mathea Reine-Nilsen**

magasinredaktør: **Maria T. Pettrém**

MENINGER

For syk for SiO?

Studentenes helse- og trivelsundersøkelse (SHoT) ser dystre lesning. Hele 29 prosent av studentene på lærestedene som er knyttet til Studentsamskipnaden i Oslo (SiO), oppgir at de har alvorlige symptomer på psykiske plager.

Dessverre vil noen av dem risikere å møte en lukket dør hos SiO.

En av de som forteller at hun ikke fikk den hjelpen hun ønsket, er «Emma». På side 4 og 5 forteller hun om at hun oppsøkte SiOs psykisk helse-tilbud, men fikk avslag fordi problemene hennes var for store til å passe inn i modellen med kortvarig terapi på inntil 10–12 konsultasjonstimer.

SiO Helse er en viktig del av studentenes velferdstilbud, men det er synd at studenter som ønsker hjelp, kan bli sendt vekk.

Det er nemlig mye bra med SiO Helse. Det kan tenkes at tilbudet oppleves som mer lavterskel enn å først kontakte fastlegen, overbevise hen om at du trenger hjelp og så få servert en liste over aktuelle psykologer du kan ringe rundt til.

Ikke minst: For mange innebærer dette å skaffe seg ny lege i studiebyen. En ganske mye mer komplisert prosess enn en rask telefon til SiO Helse.

Likevel: Det aller viktigste for en plaget student, er at SiOs tilbud er gratis. Studielånet strekker stadig ikke til stort mer enn husleie, regninger og et par spartanske middager.

I en undersøkelse fra Norsk studentorganisasjon (NSO) og Finans Norge, sier rundt fire av ti studenter at de har måtte bruke sparepenger for å få økonomien til å gå rundt.

To av ti studenter oppgir at de må benytte seg av kredittkort for å dekke basisutgiftene sine. Det er bekymringsverdige tall.

For mange studenter, er 351 kroner i egenandel per psykologtime (30–60 minutter) langt over budsjett.

Ikke bare er det vanskelig å prioritere psykisk helse når prisen er så høy. Den vanskelige økonomiske situasjonen mange studenter er i, er tung nok i seg selv. Da bør hjelpen være lett tilgjengelig og gratis.

SiOs intensjon er god. Lavterskeltilbudet er viktig, og ifølge SiOs har to av tre studenter god effekt av kortidsterapi. Det er helt riktig bruk av semesteravgiften, som finansierer muligheten til å søke hjelp uten å bekymre seg for lommeboken.

Det er en muligheten flere studenter bør få.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Simen Eriksen**
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Vi trenger et nytt studenthus nå, men det eneste forslaget på bordet er elendig.

Hvor faen er St. Olavs gate 32?

Kommentar

Stine G. Bergo, idé- og debattredaktør

Alle som kjenner noen som studerer i Trondheim, har hørt om Samfundet. «Jeg hadde ikke hatt venner hvis det ikke hadde vært for Samfundet», er en typisk ting å si for våre midlertidige trønderske venner. Det virker som at Samfundet har alt – kaféer, foreninger, dansegulv, mer eller mindre suspekke nacherom, the list goes on. Hva har Oslo-studentene? Sørgelig lite.

Velferdstinget jobber i disse dager med planene om et nytt studenthus. I Universitas' debattspalter har det gått hardt for seg mellom Det norske studentersamfund og Velferdstinget. Linn Skyum, som tidligere medlem av VTs arbeidsutvalg, mener DNS forsøker å «stagnere prosjektet ved å gjemme seg bak 'studentenes beste'».

På tross av den verbale skyttergravskrigen, kommer DNS med et overraskende og godt forslag: «Kunne vi heller forsøkt å samle Det norske studentersamfund, SiO [Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus, red.anm.], kommunen og alle utdanningsinstitusjonene om et felles prosjekt

og et bygg der det faktisk er plass til å samle studentmiljøet – et prosjekt som er bedre enn både Chateau Neuf og St. Olavs gate 32 tilsammen?». Svaret er ja.

St. Olavs gate 32 ble faktisk først foreslått av DNS selv, i 2015. Dette var av en liten komité som hadde fått jobben med å se etter nytt studenthus. Da komiteen foreslo bygget hvor SiO Helse for øyeblikket holder til, trakk hovedstyret seg. DNS ble i grisebingen. Så, plot twist! Velferdstinget kom på banen, da de så noe i det DNS hadde kastet til side, og i vinter ble Elisabeth Holien og Jeanette Viken, tidligere leder og nestleder i VT, til og med ansatt av SiO for å jobbe med et forprosjekt for å vurdere om tomten egner seg som studenthus.

Og sånn går nu dagan. VT skal ha et møte senere i høst hvor de skal vurdere forprosjektet, og igjen vurdere St. Olavs gate som alternativ. Og mens VT diskuterer internt og krangler med DNS sitter vi, alle Oslos studenter, og venter. Man skulle tro det var enkelt å sende ut tre små spørsmål til studentene: «1. Bør vi få nytt studenthus? 2. Hvor synes du det bør være? Kom med et forslag til bygg. 3. Bør det være i St. Olavs gate 32?». Intet å finne i mitt e-postarkiv, i hvert fall. Men jeg kan svare her.

«Vi er hovedstaden – hvorfor i all verden skal vi ikke klare noe bedre enn Trondheim?»

Arkivaren

Forelskelse og kjærlighet, eller?

«Fram til midten av 70-åra behandlet norske psykiatere homofili som en sykdom. Vi vanlige mennesker blir ofte usikre og provoserte når vi møter mennesker som ikke legger skjul på sin homoseksuelle legning, » skriver Universitas i 1983. Arnfinn Andersen er åpen homofil, noe som «verken er vanlig i Heterostaten Norge A/S eller i det «fordomsfrie» Blindernmiljøet». «Hvordan finner man en partner som homofil? Det er jo ikke så mange av dere?» Spør Universitas. «Foreløpig så må man jo søke bestemte ghettoer og organisasjoner hvor de homofile vanker, slik som Metropol og DNF 48.» Studentavisa spør han hva det vil si å være homse. «Det er forelskelse og kjærlighet. Så enkelt er det.» Oppfølgings spørsmål: «Er det?» «Skråblikk».

nyhetsleder: **Henrik Giæver**
h.s.giaever@universitas.no 986 70 257

NYHET

Studentparlamentet vedtok avkoloniseringspunkt

PENSUM: Den siste tiden har debatten om avkolonisering i akademia rast etter at Studentenes og akademikerenes internasjonale hjelpefon (SAIH) vedtok en resolusjon om nettopp avkolonisering av høyere utdanning.

Nå har imidlertid Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) slengt seg på debatten, om

enn i liten skala.

Under helgens handlingsplanseminar, der studentpolitikere vedtar hva parlamentet skal mene og jobbe med, lød et av punktene som ble vedtatt «Pensumet på studier av områder utenfor Europa skal aldri være utelukkende eurosentrisk.» Representant for den studentpolitiske listen Venstreal-

iansen, Astrid Bragstad Gjelsvik, som også foreslo punktet, medgir at dette er et nikk til avkoloniseringsdebatten.

– Tanken er pensumet aldri skal være skrevet fra et perspektiv som setter det europeiske og vestlige i en overordnet stilling eller utelukke relevant tankegods fra andre deler av verden.

STUDENTEN «EMMA» LIDER AV DEPRESJON

SiO-psykologen

Sovnløs: SHoT-undersøkelsen viser at et stort antall studenter oppgir å slite med enten søvn eller psyken. «Emma» (26) sliter med begge deler.

Universitas presiserer

STRYKPROSENT: I saken om skrekkfagene fra Universitas' utgave den 29. august nevnes faget Organsk kjemi (KJM1110) som hadde en strykprosent på 59,4. Den høye strykprosenten skyldtes trolig at faget var lagt ned, og at de som tok opp faget fra tidligere semestre ikke fikk undervisning underveis.

Faget som erstattet KJM1110 heter Organisk kjemi (KJM1111). I dette faget har studentene mottatt undervisning, og hadde en strykprosent på 12,1 prosent, ifølge Elina Melteig, kommunikasjonsrådgiver ved Kjemisk institutt. Melteig opplyser også at strykprosenten i faget KJM1100, som også er nevnt i artikkelen, var på 30,0, og ikke

31,3 slik det sto i artikkelen. Også dette faget er nedlagt, og det nye emnet hadde en strykprosent på 18,6. I saken nevnes også faget KJM1002 med en strykprosent på 30,2. Melteig opplyser at faget hadde en strykprosent på 27,8. Tallene Universitas opererte med i artikkelen kom fra Universitetet i Oslo.

kunne ikke hjelpe

Antall studenter som oppgir at de sliter med psykiske problemer øker kraftig. «Emma» (26) fikk ikke hjelp hos SiO Psykisk helse, og mener de skulle vært tydeligere på at de ikke kan hjelpe alle.

Psykisk helsehjelp

tekst Hans Magnus Meland
foto Ola Vatn

I forrige uke ble resultatene fra årets SHoT-undersøkelse (Studentenes helse- og trivselsundersøkelse) publisert. Undersøkelsen viser at mer enn hver fjerde student oppgir å ha alvorlige psykiske plager. I tillegg oppgir nesten hver tredje student å ha alvorlige søvnproblemer, såkalt insomnia. «Emma» sliter med begge deler.

– Fikk ikke hjelp

Til vanlig er Emma student, og har slitt med psykiske plager i en lengre periode. Hun har blant annet fått diagnosene kraftig angst og depresjon. Samtidig lider hun av søvnproblemer, og kjenner seg igjen i undersøkelsens kriterier for insomnia.

Hun fikk imidlertid ikke hjelp da hun oppsøkte psykologtilbudet til Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) på senhøsten i 2016.

– Jeg fikk avslag. De mente problemene mine var for store til at de kunne behandle dem. Jeg ble helt satt ut, sier hun.

Emma så seg derfor nødt til å oppsøke psykolog på egen hånd. Da ble hun diagnostisert med depresjon. Hun forteller at hun ikke går til psykolog nå, men har fått en ny henvisning av legen, ettersom hun har flyttet siden forrige gang.

Timene hos psykolog har vært viktig for henne. – Jeg mener alle kan ha godt av det. Det er ikke et nederlag å søke hjelp.

Vant til å leve med psykiske plager

Emma beskriver søvnvanskene som en slags migrene, og at hun noen netter ikke får sove i det hele tatt.

– I går måtte jeg sove tre timer midt på dagen, fordi jeg var utslitt. Natta før fikk jeg kanskje fire timer søvn. Jeg har ofte mye energi i kroppen når jeg skal legge meg, så jeg går nå rundt med vekter på beina for å roe ned kroppen.

Emma har nylig begynt på nytt studium, og forteller at hun har blitt vant til å leve med psykiske plager.

– Jeg har hatt det i såpass mange år at jeg klarer å takle det. Jeg er veldig bevisst på min psykiske og fysiske helse, så jeg prøver å ikke gå rundt å ha det kjipt fordi det er sånn. Jeg forsøker å holde meg positiv og jeg vil prøve å løse dette.

– SiO psykisk helse er et lavterskeltilbud

SiOs tilbud for psykisk helse er gratis, mens en psykologtime som er mellom 30–60 minutter lang, koster

351 kroner i egenandel hvis du blir henvist til en psykolog som har avtale om driftstilskudd.

Direktør i SiO Helse, Trond Morten Trondsen, sier til Universitas at de ikke kan kommentere enkeltsaker, men skriver på generell basis at SiO psykisk helse er et gratis lavterskeltilbud til studenter med lettere psykiske helseplager.

Han forteller videre at studenter som henvender seg til dem får tilbud om en kort inntakssamtale, i løpet av en ukes tid.

– Hensikten med inntakssamtalen er å sikre at studenten får et tilbud tilpasset sitt behov i størst mulig grad, enten dette er tilbud om korttidsterapi hos SiOs psykisk helse, eller et annet tilbud utenfor SiO.

– God effekt av korttidsterapi

Direktøren forteller at korttidsterapi er tilbud om inntil 10–12 konsultasjonstimer. Han opplyser om at undersøkelser viser at to av tre studenter har god effekt av korttidsterapi.

– Men vi ser også at det er studenter som trenger andre tilbud eller mer lengre oppfølgingsløp. Vi bistår studentene enten ved vårt psykisk helsetilbud, gjennom fastlegeordningen, hos rådgivningstjenesten, eller med henvisning til spesialisthelsetjenesten. Det sentrale er at studenten får et tilbud tilpasset dennes behov, enten dette er innenfor eller utenfor SiOs psykiske helsetilbud.

Trond Morten Trondsen forteller at de prøver å være så tydelige som mulig på hva tilbudet er. Han understreker at dersom en student har spørsmål eller er uenig i vurderingen som er gjort i inntakssamtalen, oppfordres de til å ta kontakt.

– Ikke tydelige nok

Emma mener at det ikke kommer godt nok frem at SiO-psykologene i enkelte tilfeller ikke kan hjelpe.

– Prosessen man må igjennom for å oppsøke psykolog er tøff. Spesielt når man sliter med sin egen helse. Jeg måtte gjennom denne prosessen to ganger. Det er svært viktig at informasjonen fra SiO er klar og tydelig.

– Det er viktig for oss at pasienten forstår hvorfor vi eventuelt ikke kan tilby en behandling. Ikke alle problemstillinger egner seg for korttidsbehandling, som er det tilbudet vi har.

Marte Øien, nestleder i Norsk studentorganisasjon, kommenterer at det er viktig å huske på at SiO sitt tilbud er et supplement til den offentlige helsetjenesten.

– Vi håper at alle vertskommuner leser og setter seg godt inn i tallene fra SHoT-undersøkelsen slik at de kan gi et godt tilbud til sine studenter. Det er viktig at vertskommunene har gode avtaler med utdanningsinstitusjonene og studentsamskipnadene for å sikre at studenter får helsehjelpen de trenger.

Kritisk til fremstillingen av SHoT-tallene

– Å hevde at hver fjerde student sliter psykisk er helt meningsløst. Det flater ut begrepet totalt, sier psykolog Peder Kjøs.

Sykeliggjøring

tekst Kristine Sørheim

foto Henrik Follesø Egeland

Tallene fra Studentenes helse – og trivselsundersøkelse (SHoT), som ble publisert tidligere i år, maler et rimelig dystert bilde av studentenes psykiske helse. Det har blant annet ført til sjokkoverskrifter som «hver fjerde student sliter psykisk».

Psykolog Peder Kjøs, blant annet kjent fra TV-serien «jeg mot meg», mener imidlertid at man ikke skal se så mørkt på det. Han er kritisk til hvordan undersøkelsen blir presentert og advarer mot det han kaller en raus og inkluderende bruk av «psykisk helse»-begrepet.

– Det ville vært høyst oppsiktsvekkende om hver fjerde student slet psykisk, sier psykologen og fortsetter:

– Da ville det vært en annen stemning på Blindern, for å si det sånn.

– Sårbart skjema

Delen av undersøkelsen som omfatter psykisk helse tar i bruk skjemaet HSCL-25 som brukes til selvrappotering for å dekke psykiske plager. Kjøs peker på at metoden er sårbar for endringer i måten å svare på, samtidig som han medgir at det er vanskelig å se for seg en annen måte å måle studentenes psykiske helse på.

– Selvrappotering er greit, men man kan ikke fortolke det på samme måte som en blodprøve. Det er et subjektivt uttrykk og må tolkes ut fra det.

Psykiater Arne Thorvik er i utgangspunktet positiv til arbeidet som har blitt gjort i undersøkelsen, men sier seg likevel enig med Kjøs.

– Man skal være forsiktig med å sykeliggjøre hele studentmassen utfra SHoT-tallene, sier Thorvik.

Han viser til at selv om studentene skårer høyt på symptomplager, er det erfaringsmessig under halvparten av de som i følge modellen burde være psykisk syke, som faktisk får en diagnose ved nærmere kartlegging.

– Kliniske begreper brukes ukritisk

Tallene fra undersøkelsen viser en betydelig økning i antall studenter som oppgir å ha alvorlige psykiske plager. Kjøs peker på flere mulige forklaringer på økningen, for eksempel at studenter graderer egne problemer høyere nå.

– En annen ting man kan tenke seg er jo en endring i populasjonen blant studentene.

Han utelukker imidlertid ikke at studenter faktisk har det verre.

– Det er en mulighet for at det er reelle endringer.

Kjøs og Thorvik tror imidlertid at forståelsen av begrepet «psykiske plager» har endret seg, og at det er en viktig faktor.

– Johan Borgen skrev en epistel på 70-tallet om at ordet «deprimert» konsekvent var i ferd med å erstatte alminnelige ord som «trist», «nedfor» eller «tiltaksløs», sier Thorvik.

Kjøs mener også å se en trend hvor kliniske begreper brukes ukritisk.

– Tidligere anerkjente man at «studietida er tøff, det er vanskelig, og man er usikker på om man klarer det fordi det er så høye krav», men nå putter man den forklaringen inn i et større narrativ, sier Kjøs, og utdyper:

– Man blir mer opptatt av at dette blir vondt for meg enn at det er en krevende og vanskelig verden.

Kjøs tror denne utviklingen kan være uheldig fordi det kan invitere til en tanke om at man må trenge tiltak for en rekke ting.

«Det ville vært høyst oppsiktsvekkende om hver fjerde student slet psykisk. Da ville det vært en annen stemning på Blindern, for å si det sånn.»

Peder Kjøs, psykolog

– Det er krevende å gå på universitet, man kan ikke ha tiltak for det. Man kan selvfølgelig legge til rette innen rimelig grad, men det vil alltid være krevende å prestere på et så høyt nivå som universitetet.

Normalisering av psykiske plager

Peder Kjøs peker også på at økt åpenhet rundt psykisk helse kan være en bidragende faktor til flere rapporterte psykiske plager. På spørsmål om hvorvidt han ikke selv har bidratt til denne normaliseringen gjennom programmet «Jeg mot meg», ler han litt tørt:

– Ja, det er jo vi som har ødelagt ungdommen.

Han tenker seg litt om, før han fortsetter:

– Men, jeg vil jo ikke si at det er åtte psykisk syke i programmet. Jeg vil si at det er åtte ungdommer som står i en vanskelig situasjon. Man skal være forsiktig med å sykeliggjøre naturlige aspekter ved det å være menneske.

universitas@universitas.no

FOLKELIG BEGREP: –«Å slite psykisk» er et helt folkelig begrep som brukes til mye forskjellig. Jeg vil ikke si det er et medisinsk leddet. Men «psykisk» har jo blitt et ord som mange gjerne vil bruke, kanskje nettopp for å

I vel foretrekke «å ha det vanskelig», altså å kutte ut det pseudo-få den medisinsk-aktige effekten, sier psykolog Peder Kjøs.

Tilbudsguiden

AVIS	TANNLEGE
 Dagsavisen Grubbegata 6 Oslo dagsavisen@kundesenter.com www.dagsavisen.no Tlf: 22 99 80 50 50 % studentrabatt på Dagsavisen	 Grünerløkka Tannhelsesenter Thorvald Meyers gate 33 0555 Oslo lisa.orting@grunermail.no Tlf: 22 35 77 92 www.grunerlokka-tannhelsesenter.no 600 kr for første undersøkelse (inkl. røntgen og enkel rens). Fast 20 % studentrabatt på all tannbehandling.
 abo@morgenbladet.no www.morgenbladet.no Tlf: 23 33 91 80 50 % studentrabatt på Morgenbladet Bestill her: www.morgenbladet.no/student	 Sandaker Tannlegevakt Sandakerveien 67A 0477 Oslo Tlf:22 15 20 00 www.sandakertannlegevakt.no 10% studentrabatt Fokus på kvalitet og smertefri behandling til meget rimelig pris. Garantert akutt time innen 2 timer
Tilbudsguiden for studenter - Gode lokale og nasjonale tilbud	
LEGE	TRENING
 20% Studentrabatt! LEGEVAKT Gynekolog Psykolog/psykiater allmenn@ckms.no www.ckms.no Tlf: 23196040 Sørkedalsveien 10c, 0360 Oslo	 Bare Trening AS Trondheimsveien 137 0570 Oslo www.baretrening.no Tlf:992 29 033 Kr 249,- pr mnd. Ingen bindingstid - fast lav pris
PSYKOLOG	
 Sliter du med tunge tanker eller prestasjonsangst? Vi arrangerer STRESSMESTRINGSKURS - oppstart 9. oktober 2018. Se mer info og meld deg på her: www.privatpsyk.no/kurs 10 % rabatt for studenter!	 Imperia Gym Grefsenveien 9b 0482 OSLO imperiagym@gmail.com Telefon: 22 22 90 70 www.imperiagym.com 15 % studentrabatt Få hjelp med din trening. GRATIS OPPFØLGING av gode instruktører. Gratis prøvetime.
PIZZA	
 Studenttilbud: Stor pizza 159,- kr Gjelder kun ved fremvisning av gyldig studentbevis. www.pizzabakeren.no	Gode tilbud til studenter i Oslo

ARKIVFOTO: MATILDE CLEMETSEN

Kritikk: Biologiprofessor Kristian Gundersen mener Studentenes og akademikernes internasjonale hjelpefonds (SAIH) resolusjon om avkolonisering av høyere utdanning er «helt på trynet».

– De kan ikke mene noe så ekstremt og samtidig være et nøytralt hjelpefond

Debatten om avkolonisering splitter academia. Nå mener professorer at UiO bør revurdere ordningen med SAIH-tierne, etter en ny resolusjon fra organisasjonen.

SAIH

tekst Robin Solberg

– Helt på trynet, sier biologiprofessor Kristian Gundersen om Studentenes og akademikernes internasjonale hjelpefonds (SAIH) resolusjon om avkolonisering av høyere utdanning.

– Det er en helt ekstrem kunnskapsteoretisk holdning og en farlig politisering av vitenskapen.

I april vedtok SAIH en resolusjon om avkolonisering av høyere utdanning. Der fremgår det at de

blant annet skal jobbe for mer mangfold på pensum og støtte studenter og akademikere som fremmer avkolonisering av høyere utdanning. SAIH mener at høyere utdanningsinstitusjoner bør formidle kunnskap som ikke ensidig fremmer en vestlig kunnskapsforståelse. Istedenfor må urfolks og afroetterkommeres verdenssyn, kultur og kunnskapsforståelse anerkjennes på lik linje med annen høyere utdanning.

– Bør revurdere ordningen

SAIH er i dag kanskje mest kjent blant studentene gjennom den innebygde, men valgfrie, donasjonen på 40 kroner som er en del av semesteravgiften.

Gundersen mener SAIH blander roller mellom nøytralt hjelpefond og aktivist-organisasjon ved å vedta resolusjonen.

– Dette er en politisk kontroversiell sak. De kan ikke mene noe så ekstremt om en alternativ epistemologi og samtidig være et nøytralt hjelpefond, sier han.

Filosofiprofessor Jens Saug-

stad har vært aktiv i debatten som har foregått i landets aviser i kjølvannet av SAIH sitt utspill. Han mener at resolusjonen har et budskap som undergraver universitetets virksomhet og renomme.

– Avkoloniseringstanken er antivitenskapelig. Den er grunnet på en kunnskapsrelativisme som er i mot tanken om at man gjennom vitenskap kan si noe allmenngyldig. Det vil si at man uavhengig av kjønn, etnisitet og liknende kan komme frem til det samme.

Derfor mener Saugstad at universitetet bør revurdere den særordningen SAIH har i dag.

– Eksamensretten er knyttet til betaling av semesteravgiften, og universitetene går dermed god for SAIH overfor studentene.

Bør studentene slutte å betale

SAIH-tierne?

– Jeg synes i alle fall de bør sette seg inn i hva SAIH står for, og så kan de beslutte på bakgrunn av det om de ønsker å gi pengene.

– Ikke problematisk

Leder for SAIH, Beathe Øgård, mener på sin side at det er naturlig at organisasjonen fremmer en slik resolusjon. Hun forteller at SAIH har arbeidet siden sekstitallet med å støtte avkolonisering rundt omkring i verden.

– Selv om resolusjonen vedtatt på årsmøtet er ny, har temaet vært en del av vårt arbeid fra starten, sier hun.

Øgård synes ikke det er problematisk at SAIH inntar en slik politisk stilling sett opp mot særordningen gjennom semesterav-

giften.

– Ordningen er frivillig og det ønsker vi at den skal fortsette å være, sier Øgård.

– Denne type resolusjon er en del av vårt politiske arbeid. Det er ikke noe skifte i SAIH sin praksis, slik har vi alltid jobbet. Alle som vil kan engasjere seg og påvirke vår politikk.

– Dere sier dere vil støtte de som jobber aktivt for avkolonisering av høyere utdanning. Kommer dere til å bruke av pengene dere får gjennom semesteravgiften på slike tiltak?

– Per nå er det ikke slik at SAIH har noen fast post i budsjettet til avkolonisering og vi har ikke brukt noen midler direkte på denne tematikken i Norge, men en del av vår støtte til samarbeidspartnere i Latin-Amerika kan selvsagt falle inn under dette temaet i tråd med arbeidet de gjør lokalt. Arbeidet med selve resolusjonen faller innunder vårt politiske påvirkningsarbeid, hvor mesteparten av arbeidet er «gratis».

universitas@universitas.no

«Det er ikke noe skifte i SAIH sin praksis, slik har vi alltid jobbet.»

Beathe Øgård, leder for SAIH

Teologisk fakultet på alkohol-, rus- og -ensomhetstoppen

–TF er ingen presteskole, og heller ikke et bønnerom for moralsk fremragende mennesker, sier Jens Læg Reid, student på profesjonsstudiet i teologi og tidligere leder av Studentparlamentet ved UiO.

SHoT-undersøkelsen

tekst Jonas Solgård
foto Odin Drønen

Over 5000 studenter ved UiO svarte i vår på Studentenes helse og trivselsundersøkelse (SHoT). Tallene, som ble presentert på onsdag, er mildt sagt oppsiktsvekkende.

Spesielt ved Det teologiske fakultet (TF) viser resultatene noe helt annet enn det man kanskje forbinder med tilsynelatende fromme studenter. De er på toppen hva gjelder alkoholinntak og tilknyttet risikoadferd, narkotika og ensomhet.

Student på profesjonsstudiet i teologi, og tidligere Studentparlamentsleder Jens Læg Reid, er klar i tale:

– TF er ingen presteskole og heller ikke et bønnerom for moralsk fremragende mennesker, sier han.

– Alkohol som lindring for psykiske vansker

Ifølge undersøkelsen svarer syv prosent av TF-studentene at de drikker fire ganger i uka eller mer. I tillegg ligger de på toppen hva gjelder risikoadferd knyttet til alkohol.

Blant de som svarte at de hadde brukt narkotika minst fem ganger det siste året, kom TF på andreplass, med i overkant av ni prosent som svarte ja. Kun humanistisk fakultet med rundt elleve prosent hadde en høyere andel.

Samtidig har én av fem oppgitt at de lider av alvorlige psykiske plager, og over en tredjedel av respondentene sier de ofte eller svært ofte føler seg ensomme.

Forsker Håvar Brendryen ved Senter for rus- og avhengighetsforskning sier det finnes en sammenheng mellom høyt alkoholinntak og psykiske problemer:

– Alkohol blir ofte brukt som lindring for psykiske vansker. På den andre siden er det også en risikofaktor for de som drikker mye for å utvikle psykiske problemer.

Røykefakultetet

Videre har fem prosent på TF svart at de vurderer sin egen helsetilstand som dårlig, samtidig som hver tiende student oppgir at de aldri driver med trening eller mosjon.

På toppen av lista over røykere finner man noe overraskende TF med hele syv prosent, noe som bør hjelpe den røykende HF-gutten med å riste av seg et åpenbart ufortjent rykte. Det er nemlig ingen andre fakulteter som har flere enn tre prosent daglige røykere.

Til tross for de lite oppløftende tallene, vil ikke Læg Reid legge for mye i undersøkelsen.

– Det er vanskelig å si noe ut i fra de tallene som har kommet. Det er naturlig at det blir større utslag i begge ender av skalaen når antallet respondenter ikke er så høyt.

Ikke bare død og fordervelse

Det er imidlertid ikke helsvart for TF-studentene. Når det kommer til selve studiet svarer studentene at de er godt fornøyde med både struktur, gjennomføring og veiledning, en kategori hvor prestisjestudier som jus og medisin fikk dårlige tilbakemeldinger fra studentene.

Også økonomisk står det bra til på TF, og livet som fattig student og fattig TF-student er åpenbart to forskjellige ting. På spørsmål om brutto inntekt i 2017 oppga nemlig én av fem at de tjente mer enn 200 000 kroner, etterfulgt av 16 prosent fra jus og 15 prosent fra medisin som svarte det samme.

Teologi scoret også best på mottak av nye studenter. Her har ni av ti svart at de følte seg velkomne og tatt vare på ved studiestart, noe Læg Reid kjenner seg igjen i:

– Jeg opplever at det er et veldig stort fokus på inkludering på TF. Jeg følte meg godt tatt imot og opplever at miljøet er bra. Det er koselig å gå på teologisk fakultet.

Som på mange av de andre fakultetene er det også et fler-

Nedslående: Teologisk fakultet ved UiO kommer dårlig ut av den seneste SHoT-undersøkelsen.

tall på TF som har svart at de er enige i at det burde være et mindre fokus på alkohol i studentmiljøet. Dette forteller dekan Aud Tønnesen at det jobbes kontinuerlig med.

– Vi må være observante på den stadige integreringen av alkohol i studietiden. Når vi arrangerer konferanser og møter med studenter til stede, er disse alkoholfrie, fordi vi ønsker å favne alle studentene. Ingen skal bli utelatt fordi de ikke vil drikke.

universitas@universitas.no

Jens Læg Reid, tidligere leder av Studentparlamentet ved UiO.

SHoT-undersøkelsen

- Utføres av Folkehelseinstituttet, i samarbeid med studentsamskipnadene SiO, Sammen og SiT
- Kartlegger studenters helse og trivsel
- 5643 studenter ved UiO svarte på undersøkelsen

MARTIN FIKK SENSUREN PÅ MASTEROPPGAVEN SIN NESTEN F – Det har vært en

Lang ventetid: Martin Sandtrøen har blandede følelser etter å ha mottatt sensuren på masteroppgaven sin – nesten fire måneder etter at han leverte.

FIRE MÅNEDER ETTER INNLEVERING påkjennning

Masterstudenter ved Senter for teknologi, innovasjon og kultur har befunnet seg i limbo i sommer, i påvente av sensuren på masteroppgavene de leverte 28. mai i år. Årsaken til forsinkelsen? Ferieavvikling.

Sensur

tekst Pernille Solheim og August Tekrø
foto Henrik Follesø Egeland

– Det har mildt sagt vært en påkjennning. Det er spesielt tungt å få vite, den dagen du forventer å få masteroppgaven, at nå er den utsatt enda en måned. Så jeg har vært ganske oppgitt, men man er litt maktesløs i denne situasjonen også, sier Martin Sandtrøen, som har ventet på sensuren på masteroppgaven sin siden mai.

Tirsdag, nesten fire måneder etter innlevering, fikk han resultatet.

– Man skulle jo gjerne sagt «endelig!» men det blir en sånn bismak på det hele, for man gleder seg ikke lenger over å få karakteren. Jeg er egentlig bare letta, kan man si. Nå kan livet begynne, så nå er det bare å prøve å omstille seg til det.

– En tynn forklaring

De 16 studentene som leverte oppgaven sin i mai fikk ved innlevering beskjed om at fristen for sensur var satt til 23. juli, rundt åtte uker senere. Universitas har fått se den første meldingen om utsettelse, som kom i form av en e-post 6. juli. Der fikk det studiekonsulent ved Senter for teknologi, innovasjon og kultur (TIK-senteret), Sibel Thorsen, kaller 'storparten' av studentene beskjed om at fristen var utsatt til 20. august. Ferieavvikling ble oppgitt som årsak til forsinkelsen.

Thorsen mener likevel at senteret har holdt seg innenfor fristen.

– Det er åtte ukers sensurfrist. Jeg gav ut beskjed i juli om at nå er det sommerferie, og da vil fristen forskyves. Det er vanlig praksis på UiO. Folk jobber ikke i sommerferien, sier hun til Universitas.

– Man kan ikke forvente at man vil få sensuren innen åtte uker fra 28. mai. Det vil måtte bli forsinkelser.

Førsteamanuensis ved Institutt for rettsvitenskap og styring på BI, Inge Unneberg – som blant annet har skrevet en juridisk artikkel basert på Universitetsloven – mener på sin side at ferieavvikling ikke er en gyldig grunn til utsettelse.

– To måneders ferie har man de fleste steder, og dette vet man jo på forhånd, så dette høres ut som en tynn forklaring.

– Blir dårlig av å vente

Silje Totland er en av studentene som fikk sin sensur fem uker for sent. Da hadde TIK-senteret utsatt sensuren

på oppgaven hennes to ganger.

– Vi føler jo ofte at de på senteret ikke egentlig følger med på oss studentene. Det oppleves som om vi blir litt utelatt, eller at vi kanskje ikke er så viktige alltid, sier Totland.

– De er strenge med når vi skal levere – og til gjengjeld ønsker og forventer vi at de gjør det samme med oss.

Hun forteller at det har vært tungt å vente på tilbakemelding.

– Man blir jo dårlig av å vente på det. Det er ikke bra for psyken eller selvtilliten å gå og vente og vente og vente.

– Konsekvenser for karrieren

Ifølge flere av studentene Universitas har vært i kontakt med, krever mange potensielle arbeidsgivere at man kan dokumentere mastergraden sin. Dette gjelder i særlig grad for stillinger i offentlig sektor. Noen av studentene forteller at de har fått avslag på flere jobbsøknader, men de er ikke sikre på hvorvidt dette skyldes manglende dokumentasjon på bestått mastergrad.

– Men jeg har snakka med en som mistet en jobbsjanse på grunn av utsettelse sensur, forteller Totland.

Dette synes Thorsen ved TIK-senteret at er synd.

– Det er jo ikke sånn det skal være i det hele tatt. Senest i løpet av august, så bør ting være på plass. Det at det får konsekvenser på videre

jobbsøking, ser vi at er kjempeuheldig. Så det er veldig beklagelig at det er som det er.

– Ressursproblemer

Over sommeren har Totland og Sandtrøen fått oppgitt flere årsaker til utsettelsen.

– Utsettelsen til august var på bakgrunn av ferieavvikling. Og fra august til september, så var det på bakgrunn av at det var vanskelig å finne en sensorkommisjon til

å vurdere oppgavene våre. Også vet jeg at det var en annen som hadde fått beskjed om at sensoren var syk, forteller Sandtrøen.

– Men jeg vet at TIK har et rykte på seg internt

for å være dårlige på å levere i tide.

Dette er ikke ukjent for administrativ leder på TIK-senteret, Frode Løvik.

– Vi har vel fått noen signaler på dette, ja. Folk har tatt kontakt med oss og sagt ifra at desynes det har gått for treigt. Det har vi prøvd å ta på fullt alvor, ved å prøve å komme litt mer i forkant på all mulig sensur. Det kan gå litt på ressursproblemer. Så vi har holdt på med nyansettelser for å ha en større faglig stab.

«De er strenge med når vi skal levere – og til gjengjeld ønsker og forventer vi at de gjør det samme med oss»

Silje Totland, tidligere student

«To måneders ferie har man de fleste steder, og dette vet man på forhånd»

Inge Unneberg, førsteamanuensis på BI

UiO brukte 765.000 kroner på omstridt PSI-rapport

– Oppsiktsvekkende, sier tillitsvalgt. Forsker i helserett mener Universitetet i Oslo kunne fått rapporten gratis.

PSI-striden

tekst Frida Nordhus og Gunhild Tveiten
foto Henrik Follesø Egeland

I fjor høst fant en bitter strid sted ved Psykologisk institutt (PSI) på Universitetet i Oslo (UiO). Studentene følte seg overkjørt av universitetet da det kom frem at praksisklinikken på PSI kanskje skulle bli flyttet.

Da klinikken brått ble stengt var misnøyen enda større.

Tillitsvalgt for fagansatte reagerer

Da klinikken på PSI brått ble stengt 10. oktober i fjor, ble det bestilt en rapport fra advokatfirmaet Kluge for å vurdere mulige lovbrudd ved klinikken. Rapporten som kom var knusende, og viste en rekke avvik og brudd.

Nå har studentene ved PSI fått innsyn i fakturaene som ble sendt fra Kluge til UiO. De viser at Kluges bistand til universitetet hadde en prislapp på 765 364,31 kroner. Tillitsvalgt for de fagansatte ved instituttet, Helene Amundsen Nissen-Lie reagerer på summene som har blitt brukt.

– Det er oppsiktsvekkende å lese fakturaene i dag. Dette er penger som kunne blitt brukt på noe annet, all den tid vi kunne fått denne bistanden gratis av Fylkesmannen, som også er eksperter på helsejus og avvikshåndtering.

Hun medgir imidlertid at hun er glad for at avvikene ble oppdaget og rettet opp i.

– Internklinikkene har fått betydelige ressurser fra UiO sentralt, med nytt journalsystem og nye personalressurser. Det er vi veldig glade for.

– UiO burde brukt Fylkesmannen

Da Kluge ble brukt til å vurdere klinikken på PSI var juridisk forsker i helserett, Anne Kjersti Befring, kritisk. Overfor nettavisen Khrono mente hun at UiO burde ha brukt Fylkesmannen til å vurdere klinikken, snarere enn et advokatselskap.

– I dette tilfellet kunne ledelsen ha snakket med Fylkesmannen, som plikter å gi juridiske råd i denne typen saker, og de kunne ha sluppet å bruke penger på en rapport de ikke kan bruke, sa Befring til avisen.

Hun mente at rapporten bar preg av å være utarbeidet på kort tid, og derfor ikke kunne brukes.

– I dette notatet tar Kluge mange forhold, både når det gjelder faktaopplysninger og mulige avvik fra loven. Det er veldig synlig at dette er gjort på kort tid. Da er forbeholdene helt riktige. Men, den har en begrenset verdi når målet er en grundig vurdering, sa hun til nettavisen Khrono den gang.

Overfor Universitas opplyser UiO at de var i kontakt med Fylkesmannen i den aktuelle perioden. De understreker at de tok i bruk advokatfirmaet for å få raskere svar enn hva Fylkesmannen kunne tilby.

– Vi har selv begrenset juridisk kompetanse på dette området, derfor ble et advokatfirma benyttet, skriver en representant for UiO i en epost.

Studentparlamentet vil ha studenter over fattigdomsgrensen

I helgen var det duket for Studentparlamentet ved UiOs årlige handlingsplanseminar. Der ble det bestemt hvilke saker som skal jobbes med i året som kommer, blant annet hvordan UiO skal imøtekomme problemene SHoT-undersøkelsen har belyst.

Handlingsplanseminar

tekst Henrik Giæver

– Jeg er veldig fornøyd med handlingsplanen. Den gir oss mulighet til å virkelig jobbe med det studentene bryr seg om, sier Susann Andora Biseth-Michelsen, leder for Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO).

I løpet av helgen har studentparlamentet bestemt årets studentpolitiske plattform og handlingsplan (se faktaboks).

Brede punkter

Handlingsplanen som ble vedtatt på Renskaug vertsgård utenfor Lierbyen i helgen, lister opp åtte punkter som skal utgjøre hovedfokus til Studentparlamentets faste ansatte, altså arbeidsutvalget:

1. Sørge for at UiO tar sin del av ansvaret for å imøtekomme problemene SHoT-undersøkelsen har belyst på en god og bærekraftig måte, samt arbeide opp mot kommunen og andre relevante aktører for samme formål.
2. Jobbe for at UiO både prioriterer og oppretter et digitalt system der studentene kan følge fremgangen i sensuren fra eksamen er levert til sensuren foreligger
3. Arbeide for et mer mangfoldig, likestilt og universelt utformet universitet.

4. Arbeide for et mer levende universitet, at campus blir et naturlig møtepunkt for studentene og at Oslo blir Norges beste studentby.

5. Sørge for at UiO ivaretar og prioriterer studentenes interesser i utformingen av UiOs Strategi 2030.

6. Fremme klima- og miljøtiltak på og rundt UiO i forbindelse med at Oslo er Europas Miljøhovedstad 2019

7. Sørge for at alle studieprogrammer har et utviklingssemester hvor studentene har mulighet til å dra på utveksling, ta 30 frie studiepoeng eller være i praksis.

8. Arbeide for at studiestøtten økes slik at studentene kommer over fattigdomsgrensen.

– Det er for det meste brede punkter. Det gir oss muligheten til å få til mer enn hvis alle punktene er veldig konkrete, sier Biseth-Michelsen.

Samtidig understreker hun at arbeidsutvalget er bundet av den studentpolitiske plattformen som også ble vedtatt i helgen, og derfor ikke har for frie tøyler.

Studenter ut av fattigdom

Nytt av året er blant annet at Studentparlamentet i år skal jobbe mot en økning i studiestøtten. Som punkt åtte tilsier er målet at studiestøtten skal bli høyere enn fattigdomsgrensen, som i Norge ligger på

litt over 240.000 kroner i året.

– Det er det viktigste for alle studenter akkurat nå. Jeg tror det henger tett sammen med psykisk helse. Får vi økt den så ligger ikke presset like mye på at man må jobbe ved siden av studiene. Man kan ha litt mer tid til å sosialisere og spise litt bedre mat.

Dukket ikke opp

De aller fleste studentpolitiske listene var fulltallige under helgens møte, likevel var det én av listene som uteble. Under møtets siste fase, møtekritikk, var det enkelte som trakk frem at de savnet Fremskrittslisten.

– Jeg var dessverre på en annen konferanse og kunne ikke komme, sier listens eneste kandidat i Studentparlamentet, Johan Hertzberg.

Konferansen var arrangert av Fremskrittspartiet, der Hertzberg, og samtlige andre medlemmer av listen også er medlemmer. Derfor var heller ikke listens vara til stede under møtet.

– Det er litt av problemet med å være en ren Frp-liste, sier Hertzberg.

universitas@universitas.no

Johan Hertzberg, Fremskrittslistens kandidat i Studentparlamentet.

Handlingsplan

- Beskriver de politiske og organisatoriske målene som studentparlamentet skal arbeide for i en ettårig periode.

Studentpolitisk plattform:

- Studentparlamentets øverste politiske dokument, med parlamentets visjon for UiO og høyere utdanning.
- Den inneholder alle målene til Studentparlamentet, og i realitet blir ikke alt prioritert.

«Jeg er veldig fornøyd med handlingsplanen. Den gir oss mulighet til å virkelig jobbe med det studentene bryr seg om.»

Susann Andora Biseth-Michelsen, leder for Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo.

Brukte 13.000 kroner på vannflasker

Hvert år får deltakerne på Studentparlamentets handlingsplanseminar en gave for innsatsen. Under årets møte var gaven eksklusive vannflasker.

Seminargave

tekst Henrik Giæver

– Parlamentet har ganske strenge retningslinjer på hva vi kan kjøpe. Ting skal være etisk forsvarlige og miljøvennlige, fordi vi ikke ønsker å bidra til mer søppel, sier Studentparlamentets nestleder og kommunikasjonsansvarlig Ingrid Uleberg.

De som deltok på årets handlingsplanseminar mottok alle et bærenett med en penn, en flaskeåpner, og eksklusive vannflasker fra den danske produsenten Eva Solo. Prisen på vannflaskene alene kom på 13.050 kroner.

– Det er en gave til de som kommer på seminaret og skal sitte i parlamentet. Vi søker om penger til dette fra UiO, og fikk det innvilget, sier Uleberg.

Hun forklarer at man tidligere har

pleid å gi gensere til de som møter opp på seminaret, men at disse ofte ikke blir brukt. Samtidig tror hun at flasker også vil kunne redusere mengden pappkopper som blir brukt av de oppmøtte.

– Det er en symbolsk gave til de som skal jobbe frivillig for studentene. Litt som den symbolske lønnen journalister i Universitas mottar.

For ordens skyld: Universitas' nyhetsredaktør, som var til stede under møtet, mottok også en av de eksklusive flaskene.

universitas@universitas.no

FOTO: TORTEL NORUM ROGSTAD

KATHRINE NEDREJORD HAR SKREVET BOK OM TRAUMENE ETTER VOLDTEKT:

— SKULLE ØNSKE HAN VAR DØD

#METOO:—Hashtaggen kom mens jeg skrev boka, og er litt annerledes fordi det handler om å ta tak i strukturelle problemer. Jeg tror det har vært en enorm utvikling de siste ti årene, bare når det gjelder å vite hva et overgrep er og at selv en prostituert kan bli voldtatt.

– DET SKJEDDE MEG, DET ØDELA MEG, MEN IKKE FULLSTENDIG OG IKKE FOR ALLTID, SIER KATHRINE NEDREJORD (30). NÅ HAR HUN SKREVVET BOKEN *FORVANDLINGA*, OM EN OVERFALLSVOLDTEKT EN VINTERNATT I PARIS. DET MED LITT HJELP AV FRANZ KAFKA.

tekst: **REGINE STOKSTAD**
foto: **GINA GRIEG RIISNÆS**

Mars 2017. Det er en regnfull natt til lørdag og forfatter Kathrine Nedrejord går hjemover etter en kveld ute i Paris. Byen hun har drømt om å flytte til, som så mange før henne med kunstnerdrømmer. Nå bor hun her. Kathrine har vært ute og festet med en kamerat, og skal ta flyet til Oslo på en jobbtur dagen etter.

Nesten vel hjemme, utenfor sitt eget hus, blir hun voldtatt og ranet på åpen gate av en fremmed mann.

Uten mobil eller nøkler står hun igjen alene utenfor inngangsdøren med klærne sine i hånda. Hun trykker koden for å komme seg inn, men lengre kommer hun ikke uten nøkler.

I fire timer sitter hun i trappeoppgangen, før hun omsider banker på hos naboen som ringer etter hjelp. Når låsesmeden kommer, spør han om hun har grått. Hun rister på hodet, så låser han henne inn.

Det går 12 timer før hun tør å fortelle det til noen.

Kroppen som åsted

Dette skriver hun om i boken *Forvandlinga*, som kom ut i august.

– Fjeset hans er som spikra, men det er veldig vondt å gå inn i det minnet. Det føles for forferdelig til at det kan ha skjedd, sier Nedrejord. Hun sitter i en beige skinnsofa i foreldrenes leilighet på Bislett, der hun bor når hun ikke er i Paris. På veggene i leiligheten henger malerier og grafikk. «It's a crazy world», står det skrevet på et av bildene.

– Jeg har grublet mye over hvorfor jeg ikke betrodde meg til noen før etter hele 12 timer. Jeg tror jeg tenkte at hvis jeg ikke innrømmet det for meg selv så ville det forsvinne. Men jeg var jo omringet av bevis på kroppen min, og det overmannet meg plutselig fullstendig. Det var da jeg ringte bestevenninnen min i Norge, forteller Nedrejord.

– Voldtekt er et ganske heftig ord å si, sier hun mens hun tenker på første gang hun sa ordet – som om hun ikke hadde lov til å si det. Med tiden har det blitt enklere og enklere å legge ordet i egen munn.

Nedrejords bok er vond lesning, men for henne var den god å skrive.

– Jeg hadde aldri opplevd et lignende traume og hadde mange spørsmål til meg selv. De færreste opplever et overgrep slik jeg gjorde, som så tydelig ligner klisjeen av hva voldtekt kan være, sier hun.

Måtte sette punktum

12 år gammel var Nedrejord på ferie i Paris. Om hun hadde sett seg selv 11 år frem i tid, som student ved det prestisjetunge universitetet Sorbonne, hadde den unge jenta i Eiffeltårnet gledet seg over sitt voksne «jeg».

– Jeg er jo en levende klisje, ler Nedrejord og legger ansiktet i hendene mens hun rister på hodet.

– Jeg stod i Eiffeltårnet og kikket utover byen og tenkte «her skal jeg bo».

I dag har Nedrejord bodd i Paris i syv år, og eier en leilighet nord-øst i byen, i et jødisk kvartal. Leiligheten hun bodde i da overgrepet skjedde har hun flyttet fra.

– Å komme tilbake dit, etter at jeg ble i Oslo noen måneder for å komme meg etter hendelsen, var tøft. Jeg kjente på et ulogisk hat, ►►

◀ og gaten jeg bodde i ble medskyldig i alt sammen. Jeg kjente også en sterk redsel for at overgriperen kunne bevege seg fritt i nærheten.

Men etter fem år i nabolaget rakk hun likevel å bli godt kjent med området og dets gode restauranter. Disse besøker hun fortsatt.

– Det går bra å være der nå, men nå drar jeg dit frivillig. Jeg vil ikke bo der og bli tvunget til å være der. At jeg ikke kom inn i leiligheten den natten var ganske heftig. Å flytte var nesten magisk, selv om det ikke var så langt. Da satt jeg punktum og forlot kulissene.

– Bare vær sterk

Det tok tid før Nedrejord forstod at hun var i sjokk. Dagen etter overgrepet i Paris satt hun på flyet til Oslo. I dag skjønner hun ikke at hun klarte reisen, eller at hun klarte å bevege seg.

– Jeg følte at det sto klistret til ansiktet mitt at det hadde skjedd meg noe alvorlig, men jeg skulle liksom være verdensmester. I stedet ble jeg apatisk og nummen. Jeg tenkte at «dette går bra, jeg er ikke trist eller lei meg». Jeg hadde så lyst til å takle det så godt, være sterk, sier Nedrejord som beskriver seg selv som et konkurransemenneske – sin egen konkurrent.

Ukene gikk og så traff det henne: Hun fungerte ikke. Hun måtte sette ord på det.

– Hva er styrke egentlig? Jeg fant ut at å ta

«De færreste opplever et overgrep slik jeg gjorde, som så tydelig ligner klisjeen av hva voldtekt kan være»

hendelsen innover meg var styrke. Hva er sterkt med å tie om urett? For å få forandring må man sette ord på det. Det har også #metoo-bevegelsen vist.

I boken omtaler Nedrejord ofte overgrepet som «det inntrufne» eller «det underlige» – en måte å fjerne seg fra ordet og leke med språket.

– Det er mye punch i ordet voldtekt, men det er ikke alltid jeg vil bruke det. Til å begynne med føltes det galt å si ordet i det hele tatt, men det føltes enklere å si det da jeg først hadde sagt det én gang.

I møte med politiet, etterforskere og leger ble Nedrejord fascinert av hvordan det var som om de tok på seg språklige plathansker når de snakket om overgrepet. Konsekvent kalte de gjerningsmannen for «individet», forteller hun. Der og da syntes hun distansen i ordene var deilig, men hun kunne bli sint.

– Han blir ikke mindre menneskelig ved å kalle ham «individet», sier Nedrejord. Hennes måte å ta tilbake kontrollen over ordene og over historien ble gjennom romanskrijvingen.

– Til å begynne med følte jeg meg helt forandret – dum. Jeg klarte ikke å lage en hel setning. Vokabularet var borte. Jeg klarte ikke å sette ting i system eller forklare hvordan jeg følte meg. For meg som har et yrke som krever at jeg tenker og reflekterer opplevde jeg at jeg mistet mye av det som var meg. Så tittelen *Forvandlinga* kom ganske tidlig, sier Nedrejord.

Her i leiligheten på Bislett skrev hun noen av de første kapitlene til boken, fire-fem uker etter overgrepet, mens hun ennå var sykemeldt.

– Å regissere sin egen roman er jo den ultimate kontrollen. Jeg velger selv hva jeg vil si og hva jeg ikke vil dele. Derfor er det vanskelig å kalle boken selvbiografisk, for mye er forandret for at det skal passe inn i et romanformat.

SJOKKILSTANDEN: I ettertid forstår ikke Nedrejord selv hvordan hun var i stand til å reise til Oslo dagen etter overgrepet. Hun forstår ikke hvordan hun klarte å bevege seg overhodet.

KATHRINE NEDREJORD

- Forfatter og husdramatiker på Nationaltheatret i Oslo
- Bosted: Paris og Oslo
- Født 1987 i Kjøllefjord i Finnmark. Flyttet til Nøtterøy som ni-åring
- Har gått et år på folkehøgskole
- Har en bachelor fra NTNU i allmenn litteraturvitenskap
- Har en master i teaterstudier fra Sorbonne i Paris.
- Utgivelser: *Transitt* (2010, roman), *Trengsel* (2014, roman), *Hvem er jeg når du blir borte?* (2014, ungdomsroman), *Forvandlinga* (2018, roman)
- Forlag: Oktober

KAFKAPROSESSEN ER IKKE OVER: –Jeg håper egentlig at han dør, så jeg slipper å måtte forsvare meg overfor folk som skal så tvil i en senere rettsprosess, sier Nedrejord. Hun gruer seg til etterforskningen hun har i vente, dersom de finner gjerningsmannen.

Familien min lurte på om jeg har begynt å drikke kaffe, men det gjør jeg altså bare i boken. Samtidig er handlingen tett knyttet opp mot virkelige hendelser.

Kafkaesk

I boka deler Nedrejord seg selv opp i gamle K. og nye K., inspirert av Kafkas karakter Josef K. i *Prosessen*, som i likhet med Nedrejords K. geleides rundt i det som oppleves som et absurd, labyrintisk byråkratisk system. Spørsmålet om hvordan man har endt opp her, melder seg i begge fortellingene.

I *Forvandlinga* smelter de to K.-ene til slutt sammen, som en del av prosessen i å finne tilbake til seg selv etter den traumatiske vinternatten i Paris.

Å ikke føle seg som seg selv har forfatteren klare minner om. En måned etter overgrepet var Nedrejord på teater i Oslo med foreldrene sine. Der måtte de sitte ved runde bord med noen fremmede. Gjennom hele forestillingen var Nedrejord kjemperedd for at de skulle spørre henne om hva hun het.

– Å si navnet mitt ville kjennes som en løgn. Så fjernt følte jeg meg fra meg selv at jeg ikke lenger kunne gå god for at jeg heter Kathrine. Det har gått over, men det var en underlig følelse.

En dag i morgen

Etter noen måneder i Oslo, valgte Nedrejord å komme tilbake til Paris. Et halvt år etter hendelsen møtte hun sin nåværende kjæreste.

– *Hvordan var det å møte menn etter hva du har opplevd?*

– Det var skikkelig rart. Overgrepet ble jo utført av en fremmed, så jeg var skeptisk til alle fremmede. Men jeg var klar for noe nytt. Jeg trengte et vendepunkt, noe fint. Da jeg følte meg klar for det, åpnet jeg øynene, og da møtte jeg ham. Han er en veldig fin fyr. Det føltes ikke naturlig å hoppe inn i det fysiske og kjærligheten til å begynne med. Jeg oppførte meg ganske rart og pusha historier på helt unaturlige steder, litt som et skjold. Heldigvis skremte jeg ham ikke unna. Nå føler jeg meg trygg. Det var godt å se at det fortsatt finnes snille menn, sier Nedrejord og gjentar seg selv:

–«Snille menn»... for et teit ord å bruke. Det var godt å se at det fortsatt finnes mennesker som synes voldtekt er like uforståelig.

«Han blir ikke mindre et menneske ved å kalle ham «individet»

Politiet i Frankrike fant gjerningsmannens DNA, som viste seg å allerede være registrert i deres system, forteller Nedrejord. De har imidlertid ikke funnet ham ennå, selv om forfatteren skriver det i boken. Nå trøster hun seg med at hun i det minste har gjort en innsats for å få ham bort fra gata.

I dag føler Nedrejord seg på noen måter svakere enn før overgrepet. Hun er mer engstelig og det er ikke like lett å gå alene på gata som før. Da minner hun seg selv på at de fleste voldtekter skjer i nære relasjoner – de færreste slik hun opplevde.

– Det skjedde meg, det ødela meg, men ikke fullstendig og ikke for alltid. Man tenker ofte at folk som har opplevd overgrep må være helt knust, og det var jeg. Men hvis du tar tak i det og tillater deg selv å gå gjennom prosessen, så er det en morgendag.

magasin@universitas.no

Å IKKE BLI TRODD: Som Josef K. i Prosessen venter også Nedrejord å bli sluppet fri på et vis i påvente av rettslig undersøkelse og dom. – Man skal ikke dømme noen urett, men det koster allerede så mye å fortelle en sånn historie – i hvert fall å ikke bli trodd, vil jeg tro.

kulturredaktør: Johannes Fjeld
johannes.fjeld@universitas.no 926 97 107

KULTUR

Gråteskap for stressa studenter

TENNERS GNISSEL: At studietiden kan være vanskelig er godt dokumentert, både i norsk skjønnlitteratur og SHoT-undersøkelsen. Det er ikke bedre over dammen. På University of Utah slipper imidlertid studentene å holde de vonde følelsene inni seg. Der er det nemlig satt opp et eget «cry closet» – grå-

teskap – i universitetets bibliotek. Dette melder VICE.

Det er Utah-student og kunstner Nemo Miller som står bak installasjonen. På døren henger skapets regler, som blant annet inkluderer: Bank på før du går inn, bare én i skapet av gangen, og ikke mer enn 10 minutter per gråt.

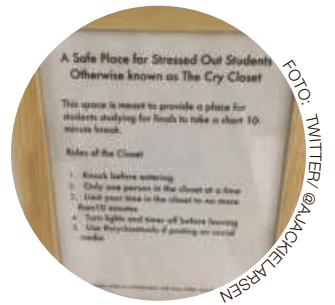

FOTO: TWITTER/ @ALACKELARSEN

Søker skjult samfunn i sanden

Museumsregler: De ferske arkeologistudentene får bare se den gamle jernalderboplassen – ikke røre.

Fargenyanser i sanden viser tegn på en 2000 år gammel landsby. På Dilling i Østfold forteller arkeologistudentene om et omfattende puslespill.

Arkeologi

tekst Jo Marvik
foto Eirik Bryhn Jacobsen

– Funnet fra Dilling tyder på utviklingen mot et klassesamfunn, forteller førsteamanuensis ved kulturhistorisk museum, Lars Erik Gjerpe, til bachelorstudenter i arkeologi og bevaring. Han er leder for et arkeologisk utgravingsprosjekt på Dilling i Østfold. Bachelorstudentene er på befarung til det aktuelle prosjektet. På det som til vanlig er kornåkere, står studentene og skuer utover et landområde nå overtatt av reflekskledd arkeologer.

Det øverste jordlaget er fjernet, og på et lag av myk sand driver en rekke mennesker og graver, måler og hakker. Med hver sin Ipad, samt større avanserte instrumenter,

ser de mer ut som ansatte på en byggeplass enn som arkeologer. Et stort antall små røde flagg med hver sin tallkode stikker opp av sanden.

– Her har det stått flere hus med en lengde på over 50 meter, forteller utgravingsleder Marie Ødegård til de skuerlystne studentene.

Sosial lagdeling i jernalderen

Arkeologistudentene virker ikke nevneverdig forvirret, men forventningene til arkeologifeltet svarer ikke helt til forventningene for Universitas' journalist. Hvor er husene? Hvor er massegravene, sverdene og ikke minst: vikingskipene? Alt vi ser er ulike fargenyanser i sanden.

Samfunnet som studeres skal være fra eldre jernalder, altså under romertiden. Arkeologene ser etter tegn på sosiale skiller mellom slaver og øvrige samfunnslag.

– *Hvordan kan sandflekker gi bevis på at det har vært sosial lagdeling i norsk jernalder?*

– Vi har klart å kartlegge både større og mindre husbebyggelser. Grophusene vi har funnet tyder på et lavere samfunnslag, sier Gjerpe.

Ved tegn på bålrester på et gulv lavere enn bakkenivå, mener han at disse grophusene har vært bosatt av treller. Man vet lite om hvordan samfunnet var strukturert

før vikingtiden.

– Dette funnet tyder på en utvikling mot høvdinger og treller, forteller Gjerpe.

Skriften i sanden

– Det vi i hovedsak leter etter er tegn på stolpehull, forteller feltassistent Wenche Nygård Kristiansen.

«En kan ikke forvente å grave frem et gresk tempel hver gang en løfter spaden.»

Markus Slettum, arkeologistudent

Arkeologene analyserer og merker hver minste flekk de finner utover feltet. Ved nærmere granskning er de i stand til å finne ut hvorvidt flekken kan være tegn på et stolpehull fra et hus, rester etter et bål eller er noe helt annet. Med kunnskap om datidens byggeteknikk, klarer de å lage kompliserte kart over hvor husene har stått og hvor store de har vært. Arbeidet er omfattende.

– Noen ganger har det vært flere hus på

samme sted. Det gjør ting mer komplisert, sier Kristiansen.

– Du kan sammenligne det med å ha et puslespill. Så kaster du halvparten av brikkene ut på et jorde og brenner resten. Når du i tillegg tar et ukjent antall puslebiter fra helt andre puslespill med inn i bildet og kaster alle eskene til slutt, så nærmer du deg jobben som arkeolog, forteller feltassistent John Asbjørn Havstein.

– Får «ta på» historie

Til tross for verken sverd, skip eller gull, er ikke bachelorstudent i arkeologi Markus Slettum i tvil: Å jobbe som feltarkeolog er drømmen.

– Fordelen som arkeolog, sier Slettum, er at han som historieinteressert får muligheten til å være nær og «ta på» historien.

– En drømmejobb for meg som er glad i historie, men som ikke ønsker å kun sitte bak et skrivebord, forteller han.

Å kunne grave frem massegraver og oldtidsbygninger fra gresk antikk og romertid er Slettums store arkeologdrøm, men også felt som det på Dilling er av stor interesse for studenten.

– En kan ikke forvente å grave frem et gresk tempel hver gang en løfter spaden, sier han.

kulturredaksjonen@universitas.no

O helga kulturnatt

HVA: **Oslo kulturnatt**
HVOR: **Over hele Oslo**
NÅR: **14. september**
HVORFOR: **Kanskje du ender på nach med Ole Robert Sunde**

Vi har alle vært der. Du våkner med et rykk midt på natta, dekket av angstsvette og med ett spørsmål i huet: Hvordan kan jeg bli kjent med Oslos kulturliv – helt gratis? Look no further. Jenter, gutter og alle andre kjønnsidentiteter, la meg presentere: Oslo kulturnatt. Fredag 14 september har

du mulighet til å oppleve konserter, utekino, omvisninger i bygg som ellers er stengt for publikum, teater, dans, quiz, litteratur, mat og guida turer uten å svi av en tøddel av studielånet. Festivalen inkluderer over 200 gratisarrangementer. Få med deg gregoriansk sang i Grønland kirke, Dragshow

på Elsker, klezmertoner på Jødisk Museum, eller kunst laget av =Oslo-sølgere i Skippergata 14. Jeg er også programforpliktet til å nevne Konsert ved Akademisk Korforening i Paulus kirke. Fyll den kulturelle årskvota og se på *Love Island* med god samvittighet resten av semesteret.

MIN STUDIETID

tekst Tuva Vik
foto Charlotte Førde Skomsoy

Måtte vekk: Lothe dro fra venner og familie i Bergen for å kunne fokusere på å gi ut bøker.

– Hun ville banke meg

Forfatter Ingvild Lothe droppa ut fra Universitetet i Bergen to ganger. På Forfatterstudiet i Bø fikk hun selvtilliten hun trengte for å skrive – og litt bråk.

Ingvild Lothe serverer kaffe fra en ødelagt presskanne, og begynner å le når vi spør om studietiden hennes. Hun var kort innom litteraturvitenskap og retorikk på Universitetet i Bergen (UiB), sier hun.

– Jeg er veldig glad i å lese og jeg leser veldig mye, men jeg er ikke så glad i å analysere alt jeg leser. Det ble problematisk for meg å skulle gå inn og analysere noe som er skrevet for 200 år siden, og så skulle si «ja, det er dette det betyr», uten å kunne snakke med forfatteren.,

Lothe er ikke opptatt av «fasiten» på en tekst. Hun synes tekster skal bety det de betyr for leseren, og følte det var for mye fokus på fasiten på de tidligere studiene.

– Da ble jeg veldig irritert, sier hun.

Samme dag som fristen gikk ut søkte Lothe på forfatterstudiet i Bø. Hun trodde ikke at hun skulle komme inn. Men det gjorde hun. Der bodde hun i et hvitt stort hus, våknet opp til elg i hagen, og drakk vin på mandagene. Bø var annerledes fra byen, forteller Lothe. Hun følte hun var i limbo. Her kunne man ikke gå ut på byen eller spise middag med venner.

– Man blir veldig fanget i den boblen hele tiden. Men det var jo også veldig fint. Man får lest og skrevet mye fordi man kjedet seg veldig om man ikke gjorde noe. Et perfekt sted for et sånt studie.

Det var ikke aktuelt å gå på skrivekunstakademiet i Bergen. Der hadde hun for mye venner og familie. Hvis hun skulle gjøre noe sånt måtte det være lengre borte. Hun hadde ikke gitt ut noen bøker hvis det ikke var for tiden i Bø, mener hun.

– **Jeg tror ikke** jeg hadde nok selvtillit på det jeg holdt på med. Jeg

fikk mye bekreftelse på at det jeg gjorde var interessant og bra mens jeg gikk der.

Ikke alle møter var like hyggelige. Lothe forteller om en jente på skolen som mislikte henne.

– Hun ville banke meg. Hun sa: «Jeg hatet deg fra du gikk inn i rommet». Jeg begynte å le, som gjorde henne enda sintere. Men noen holdt henne tilbake. Jeg ble ikke lei meg for det.

Det er to lærere Lothe husker spesielt godt: forfatterne Kristine Næss og Øyvind Ellenes. Hun forteller at Næss ga henne en bok siste dagen hun var lærer, der hun skrev at hun hadde troen på henne, og at hun måtte fortsette å skrive. Videre nevner hun en runde med tilba-

kemeldinger hvor medelevene var krasse mot en av tekstene hennes, som hun selv sier var ment å være absurd. Da sa Ellenes: «Hvis du skriver sånn som hun skriver, kan du skrive hva faen du vil».

Forfatterskoler har fått kritikk for å kun produsere én type forfattere og at lærernes ord blir plassert i elevenes penn. Det kjenner ikke Lothe seg igjen i:

– Alle i min klasse hadde veldig forskjellig stil når de skrev, og jeg følte de oppmuntret elevene til å videreføre stilen. Lærer Rune Christensen anbefalte bøker han trodde jeg ville like. «Liker du å skrive på den måten, kanskje du burde lese dette.»

Lothe synes det er viktig å være selektiv med hvilken kritikk man forholder seg til.

– Det er alltid en lærer som digger det du gjør, og en som hater det. Da må man bare velge hvor man legger fokuset sitt. Jeg velger å fokusere på de som liker det jeg gjør.

- Hvem: Ingvild Lothe
- Hva: Allmenn litteraturvitenskap UiB 2010–2011, retorikk UiB 2012–2013
- Forfatterstudiet i Bø 2014–2015
- Litterær gestaltnig ved Akademin Valand. 2018-
- Aktuell med romanen *Havfruehjerte*, som kommer i oktober 2018

debattredaktør: **Stine Bergo**
debatt@universitas.no 936 27 628
Frist: **søndag klokka 17**
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Heft hookerne

– Greier de ikke å komme med sanksjoner etter regelbrudd, så har de ikke forstått sin egen regel, sier Elin Ørjasæter, redaktør for netta-
visen Arbeidsnytt.no og førstelek-
tor ved Høyskolen Kristiania, til
Nettavisen.
Universitas meldte i forrige uke at
hookeforbudet ved Oslo met ble
brutt i fadderuka. Tidligere var
gjort klart at et brudd ville føre til

inndragelse av fadder-T-skjorte og
utestengelse fra fadderaktivitet, men ifølge fadderleder ved journa-
listikk, Guro Gulstuen Nordhagen, så hadde det blitt håndtert med en
samtale mellom fadderne. Ørjase-
ter, som er positiv til hooke-forbu-
det, reagerer på dette.
– Når noen kjører i 50 i 40-sonen, så skal de få bot selv om de greide å ikke kjøre på noen, sier hun.

Rufsete kvoteringsforslag?

– Å kvotere «lavere klasser» inn i
akademia er et usedvanlig dårlig
og arrogant forslag, skriver sosio-
logistudent Sveiung V. Knutsen i et
innlegg i Studvest forrige uke. Sty-
remedlem i Venstrealliansen, Tarjei
Ellingsen Røsvoll, har tidligere tatt
til orde for å innføre «arbeiderklas-
sekvoter» i høyere utdanning, og
viser til at studenter «statistisk
sett også foreldre med høyere ut-

danning». Knutsen mener Røsvoll
indikerer at universitetet er «det
høyeste gode».
– Det å gå på universitet blir en sta-
tusmerkelapp på at man har fått
det til i samfunnet, at man ikke len-
ger er en del av den rufsete arbei-
derklassen, skriver han, og mener
det handler vel så mye om vilje til
å ta høyere utdanning som om mu-
lighet til å ta det.

Ukas sitat:

«Det er vanskelig å ikke drikke når
alle andre drikker, men det finnes al-
ternativer. Man kan ha begge deler»

Lar Føleide, i Studenttinget i Trondheim åpenbarer i Under dusken at
studenter klarer å ta pause mellom slurker, de øg.

Ukas tweets:

Universitetet i Oslo @UniOslo
NTNU annonserer på Blindern T-banestasjon. De har nok forstått hvor de flinkeste studentene befinner seg

#Challengeyourself

Tulle-Emil @brOllercoaster
@Tbanen Er det planer om å utbedre/modernisere Blindern stasjon i fremtiden?

#Challengeyourself

Pål Hægland @Phaegland
Det er altfor få gale vitenskapsmenn der ute. Nå må Blindern og NTNU ta ansvar.

#Challengeyourself

Debattregler i Universitas

- Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller
- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
 - Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
 - Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
 - Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Utlendighetens bakside

Utteksling

Dina Dignæs Eikeland, student ved Université Lumière Lyon 2 i Lyon

Torsdag 30. august skrev Universitas om at Iselin Nybø mener for få studenter drar på utveksling: «Ett av hovedargumentene for å dra på utveksling var at det skal gi deg et unikt fortrinn i jobbsøkingen etter studiet». Obliga-
torisk utveksling ble uttalt som et mulig tiltak for å få flere studenter til å krysse grensa. Men i det jeg skal i gang med mitt tredje år utenlands går det opp for meg at utlendighet i ung alder er mye mer enn «et unikt fortrinn» når man kommer hjem. Det er også beintøft arbeid, en sakte tilvenning til systemer som ikke alltid vil ditt beste.

«Utteksling er også beintøft arbeid.»

Norge er et samfunn bygget på tillit. Vi skryter av kong Olav som tok Holmenkollbanen som vanlig passasjer. Vi har rett og slett så mye til-
lit at vi nå henger langt etter i den mye om-
talte terrrorsikringen. Frankrike er et elitistisk, klassedelt og på mange måter bakstreversk samfunn. Her finnes det A-mennesker og B-mennesker, A-skoler og B-skoler. At franskmenn fortsatt betaler med sjekk er ikke noe sjokk. At Macron prøver å ta et oppgjør med i overkant

kompliserte og gjennombyråkratiske organisering-
ningsmetoder er muligens også en kjent sak.

I møte med fransk byråkrati, omgjør slike utslitte klisjeer om saksbehandling og overflø-
dig papirarbeid seg til et ubehag du fysisk føler på kroppen. Du er plassert i en kategori før du har rukket å si noe. Jeg har opplevd at ansatte i mitt eget utleiefirma har såret min integritet – paradoksalt nok tenker du kanskje, firmaets eksistens hviler jo til syvende og sist på et så flott ord som «kundeservice». Byråkrater har belært meg og oppført seg aggressivt – «med rette» fordi jeg tross alt «bare» er en utlending, og en student attpåtil, en som ikke forstår hvordan systemet er lagt opp.

Jeg har lenge vært for flere norske studenter i utlandet. Jeg har lenge ment at det kan gi oss muligheter vi ikke får hjemme, som språk og det så velklingende uttrykket «internasjonal kompetanse». Etter noen år i Frankrike kan jeg skrive under på at utveksling er og blir en gjennomgående positiv erfaring. Men med en forgylt norsk skjæ i munnen må man være klar over at det kan oppleves som et slag i trynet når man møter systemer som er diametralt annerledes enn det norske. Å studere i utlandet er lærerikt på mange måter, men det har både fordeler og utfordringer, noe som bør klargjøres før det presses på med obligatorisk utveksling.

Avkolonisering forbedrer akademia

Avkoloniseringsdebatt

Dag Herbjørnsrud, initiativtaker til Senter for global og komparativ idéhistorie (SGOKI)

Avkolonisering av akademia («Decolonizing the Academy») er en internasjonal beve-
gelse. Den fikk et oppsving etter at studen-
ter ved Cape Town-universitetet i 2015 fikk fjernet Cecile Rhodes-statuen. Debatten om koloniale fremstillinger har så spredt seg til universiteter som Cambridge og Oxford. Ved NTNU har Astrid Rasch opprettet en fagkyndig «Decolonial Research Group».

Tilhengerne av avkolonisering ønsker generelt: 1) En mer balansert og ikke-eurosentrisk presentasjon av verdens vitenskapshistorie. 2) En mindre orientalistisk fremstil-
ling av verden utenfor Vest-Europa. 3) En mer fagkritisk gjennomgang av kanon og pensumutvelgelsen. SAIH vedtok i april resolusjonen «Avkolonisering av høyere utdanning». Hensik-
ten er å øke «bevisstheten blant studenter og akademikere i Norge om problemene ved ensidig og ikke-inkluderende kunnskapsformidling».

«Vil rektoratet også forby bruken av begrepet «Newtons andre lov» hvis en filosof skriver at han ikke skjønner termen?»

UiO-filosof Jens Saugstad har siden et PRIO-seminar i juni bedrevet en kampanje mot ethvert forsøk på slik fagkritikk. Verre er det når UiO-

rektor Svein Stølen og prorektor Gro Bjørnerud Mo i et Aftenposten-innlegg ber studenter og akademikere «la være å bruke» begrepet avko-
lonisering «i den videre diskusjonen om mang-
fold i akademia». Hvorfor? Jo, fordi Saugstad påstår at innspillene «angriper grunntanken i all vitenskap». Slik avviser rektoratet en årelang fagdebatt på grunn av usannheter og avspo-
ringer fra noen som ikke har publisert faglig om temaet. Stølen og Moe skriver: «En så stor uenighet om hva begrepet betyr, tyder på at det heller ikke er det beste utgangspunktet for en fruktbar debatt.» Vil rektoratet også forby bruken av begrepet «Newtons 2. lov» hvis en filosof skriver at han ikke skjønner termen?

Avkolonisering er spesielt aktuelt her til lands: Norge eller dets innbyggere var involvert i transatlantisk slavehandel med over 100.000 mennesker (Ghana, Karibia). Og staten Norge har lenge har hatt en kolonia-
listisk politikk overfor samene. Debatten viser hvorfor begrepet «avkolonisering» trengs, for det omfatter noe mer enn «økt mang-
fold». Det trengs avideologisering. Derfor har undertegnede opprettet Senter for global og komparativ idéhistorie (SGOKI). En Forskning.no-kronikk har medført at UiOs kvantefysikk-pensum (FYS4130) nå rettes, slik at indiske Satyendra Nath Bose skal krediteres rettmes-
sig i forhold til Einstein. Men mye gjenstår.

Studentene våre må tas på alvor

Psykisk helse

Adrian Wilhelm Kjølø Tollefsen,
generalsekretær, Mental Helse Ungdom

Hvis vi skal klare å redusere andelen unge mennesker med psykiske helseproblemer må det forebyggende arbeidet løftes og behandlingstilbudene styrkes. Det må skje fort! Andelen studenter med alvorlige psykiske plager øker drastisk. I 2010 var det 16% som rapporterte psykiske problemer, nå er det hele 29%.

Det er konklusjonen til Studentenes Helse- og Trivselsundersøkelse (SHoT) 2018.

Studien kartlegger studentenes helse og trivsel ved norske universiteter og høyskoler. Hensikten er å få mer kunnskap om hvordan studentene har det i sitt daglige liv og hvordan velferdstilbudet til studenter oppleves, og kan forbedres. Forrige gang psykisk helse ble kartlagt i SHoT var i 2010.

I rapporten fremgår det også at omfanget av selvskading og selvmordstanker er høyt blant studentene. 25% svarer at de har skadet seg selv med vilje og like mange at har tenkt seriøst på å ta sitt eget liv. Omfanget av selvskading er vesentlig høyere blant kvinnelige enn blant mannlige studenter. I tillegg rapporterer 31 % symptomer som svarer til diagnosekriteriene for insomnia.

Mental Helse Ungdom er svært bekymret over denne utviklingen. SHOT-undersøkelsen 2018 føyer seg inn i rekken av rapporter som over de siste tre årene har gitt klart uttrykk for en stadig forverring i ungdomsbefolkningen når det kommer til psykiske helseproblemer.

Kritiske røster hevder at man egentlig ikke ser en økning, men at samfunnsutviklingen og den åpenheten vi i dag har, betyr at flere er åpne om sine problemer. Mental Helse Ungdom mener vi har begge deler.

Et problem er at andelen unge med psykiske helseproblemer øker. Et enda større problem er at primærhelsetjenestene i Norge på ingen måte er dimensjonert for denne økningen.

Verken studenthelsetjenestene, de kommunale primærhelsetjenestene eller spesialisthelsetjenesten har ledig kapasitet. Dette kommer av at fastlegene i Norge – selve spydspissen i primærhelsetjenesten er overbelastet samt

dig som de kommunale helsetjenestene ikke er prioritert høyt nok verken hos helsemyndighetene eller i kommunesektoren. Behovet vokser langt raskere enn bevilgningene, og vi kommer ikke til å se at dette blir bedre, før alle aktører tar inn over seg at dette problemet må løses nå.

Regjeringen jobber for tiden med en strategiplan for barn og unges psykiske helse, og det skal snart legges frem et statsbudsjett. Mental Helse Ungdom mener regjeringen nå må ta denne utviklingen på alvor, og understøtte og finansiere veiledning, behandling og alle gode tiltak som kan bidra til en bedre helse for barn, ungdom og unge voksne studenter. Det må skje der folk bor og der folk oppholder seg, enten det er på skolen, på jobb eller på universitetet eller høyskolen.

Det betyr at regjeringen må satse på det nye livsmestringsfaget, de ulike programmene som ulike organisasjoner driver, og de må sørge for at kommunene bruker nok penger på befolkningens primærhelse. I dette ligger det å gjøre morgendagens studenter som i dag er i barnehage, barneskole, ungdomsskole og på videregående robuste og gi dem verktøy til å leve gode liv. Ikke minst handler det om at studenter må få rask hjelp av høy kvalitet når behovet er der. Det trengs penger der ute, det trengs folk, og det må komme på plass raskt!

«Det trengs penger der ute, det trengs folk, og det må komme på plass raskt!»

ARKIVFOTO: ANGELIQUE CULVIN

Drastisk økning: – Et problem er at andelen unge med psykiske helseproblemer øker, skriver innleggsforfatter.

anmelderredaktør: **Frida Fliflet**
andmeldelser@universitas.no 472 58 512

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

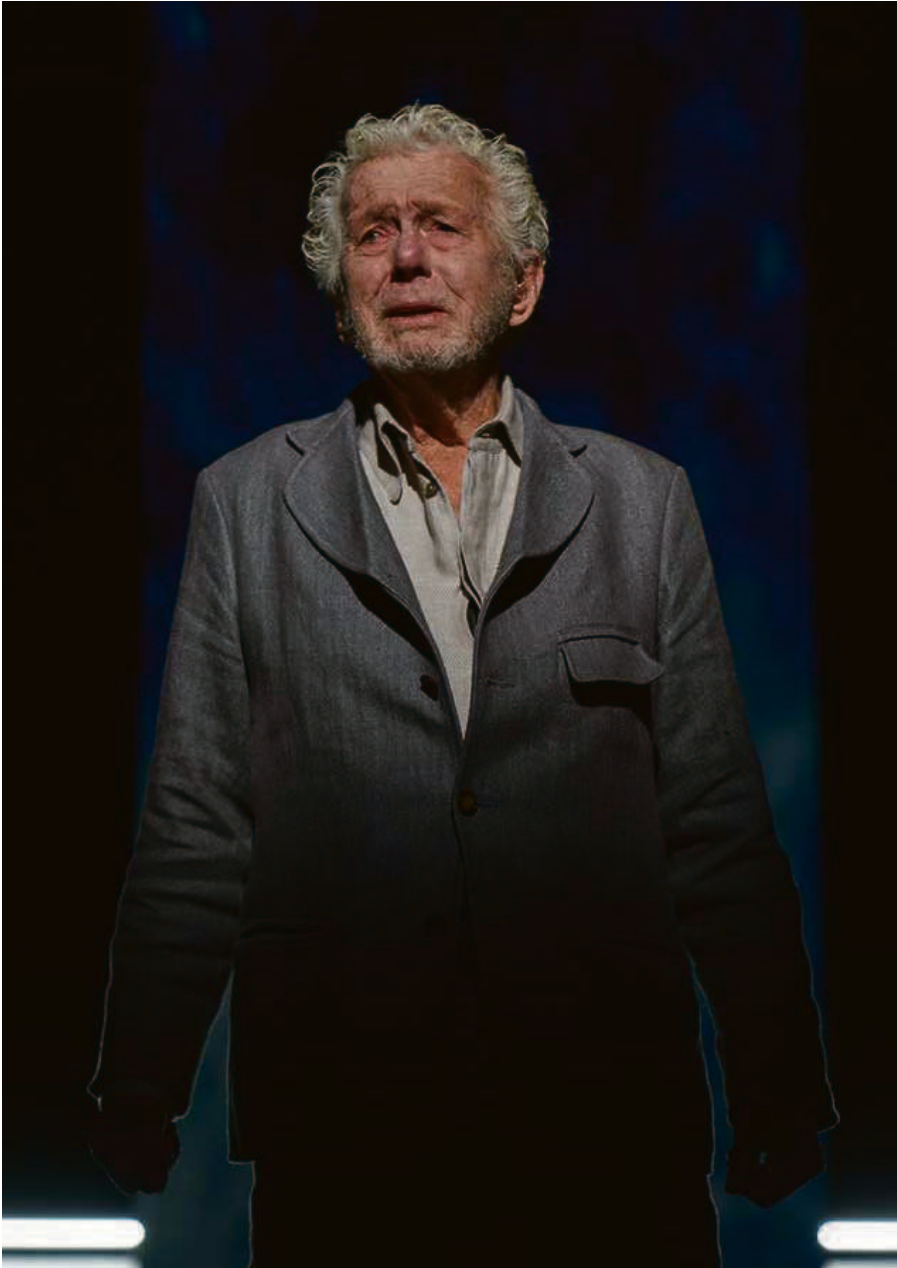
Ny norsk musikk

- I'm just a girl** – Tuvaband
Jada, det er egentlig No Doubt, men det får værre lov
- Get By** – Put your hands up for Neo-Tokyo
Hadde jeg ikke visst bedre, ville jeg trodd det var Young Dreams
- Nær deg** – Amalie Holt Kleive
Den poplåten september trengte
- Something Real** – Birgitta Alida
Blanca gir og gir :'))

 Teater:

Magisk: Toralv Maurstad er en av mange Peer å holde styr på i denne versjonen av Ibsens mesterstykke.

Alle gode ting er Peer

I en overlesset og forvirrende versjon av selveste nasjonalskat-ten, har du åtte ulike Peer Gynt-er å følge med på. Fest blikket på Toralv Maurstad om du vil overvære litt ekte teatermagi.

Peer Gynt
Hvor: **Det norske teatret**
Når: **September til desember**

Det kan være veldig skummelt å se en klassiker på teater. Det siste du vil er å røpe at du ikke hang med på handlingen, eller at stort sett all symbolikk gikk deg hus forbi. «Peer Gynt» i regi av teatersjef Erik Ulf-sby er derfor på mange måter en krevende øvelse – men frykt ikke. 91 år gamle Toralv Maurstads tolkning av tittelrollen er så genuint rørende at du glemmer hvor ukul-tivert og enkel du er. Til tider glemmer du fullt ut at du er på teater.

Stykket begynner der Ibsens tekst går mot slutten: Peer Gynt har blitt en gammel mann, og hans dager er snart talte. Den mystiske skikkelsen Knappestøperen kom-mer for å hente ham til dødsriket, men før den tid legger de to ut på en reise i Peers liv. I alt møter de sju ulike menn, som alle på et tidspunkt har vært Peer. Tvunget til å gjenoppleve skuffelse på skuffelse, tar han avstand fra dem alle mann.

– **Om du likevel** ikkje var deg sjølv, gjer det så noko om du døyr? Spør Knappestøperen.

Men livsgnisten er tent i Toralv Maurstads Peer. I vår generasjon er han nok mest kjent

som den småsprø hotellpatriarken Georg Anker-Hansen, som døde og gjenoppstod en håndfull ganger. Nå gjør han seg selv udødelig i norsk teaterhistorie.

Maurstad er på scenen stort sett hele tiden med en gnistrende tilstedeværelse. Når han ikke proklamerer tekst som om Ibsen var morsmålet hans, så observerer han opp-merksomt alt som foregår rundt ham. Med verdens såreste blikk setter han øynene i den unge Solveig, idet hun lover evig tro-skap til den usikre og unge versjonen av ham selv. Gamlefar Peer får lyst til å stoppe henne, for han vet så godt hvor det bærer. Vondere og vakrere blir det ikke.

Skjønt, i likhet med Peer selv, skal stykket hele tiden videre. Gamlefar Peer skal rekke å overvære seg selv som nonchalant kvin-nebedærer, og som sutrete kløne-Peer som lyver til mor Åse. Så er han på en båt. Nei, i ørkenen. Stormforelsket i Solveig. Mor Åse dør. Tilbake i ørkenen. Hele tiden mens moderne, hvite kulisser kretser rundt ham som i et evig sceneskift.

«**Kill your darlings**» heter det, og Ulf-sby kunne godt tatt liv av en Per eller to. For Maurstad er seg selv, og alle sju Peer Gynt-ene, mer enn nok.

Ingrid Ekeberg
anmeldelser@universitas.no

 Plate:

Hei stjerna!

I det Jon Olav etterlyser kunstnerisk in-tegritet, får han kanskje til det umulige.

Ung poesi
Artist: **Jon Olav**
Plateselskap: **Lydheim**

I vår vant Jon Olav Urørt-finalen med låta «Hei Erna!», og nå kommer endelig debutalbumet «Ung poesi». I en norsk musikkverden hvor alle prøver å være den neste Sigrid, Bergensrappere eller Kygo, er det forfriskende å endelig høre skranglete indiegitarer igjen.

Selv om Jon Olav og gjengen ikke gjør noe nyskapende innenfor sjangeren indierock, holder de seg til en formel som funker hver eneste gang. Lydbildet er tett, tørt og klart, og det er herlig produsert og mikset. Instrumen-tene komplimenterer hverandre, refrengene er catchy og de tidvis triste balladene er et etterlengtet pust i bakken for lytteren i en ellers stressa og grå hverdag. Ved å smak-fullt stjele fra alle artister han liker, osrer det kreativitet av låtskrivinga, selv om «I Spy» er en litt for opplagt Mikhael Paskalev-kopi i platas andre kutt. Likevel, det fengende

refrenget og tekstens snertne sparking oppover gjør a man lett kan overse dette.

Og det er kanskje lyrikken som skiller Jon Olav fra andre samtidige musikere. Med liten ironisk distanse oppmaner han til revolusjon, kunstnerisk integritet og substansiell klimapolitikk. Han setter likevel av tid til litt innover-vendt refleksjon uten at dette blir for prosaisk eller påtatt.

Det eneste negative med denne plata er at de fleste ster-ke låtene har vi allerede hørt fra før gjennom singelslipp, men det betyr ikke at det ikke finnes gull imellom disse. På vakre «Nok» og «Bli her og sitt» skinner Jon Olavs fløy-elsmyke stemme, og man kan sverge på at et eller annet sted der ute i verden sitter Thom Yorke og nikker aner-kjennende.

Til nå har medieoppmerksomheten rundt Jon Olav dreid seg mest om Urørt-bragden. Med dette albumet og dets skarpe samfunnskritikk, herlige musikalitet (og en rød Blekkulf-caps) bør dette bli annerledes. En ting er sik-kert etter å kjørt plata seks ganger på repeat: Jon Olav er her for å bli! Kanskje greier han det umulige og feller regjeringa på egen hånd.

August Tekro
anmeldelser@universitas.no

Johannes Fjeld, kulturredaktør i Universitas

Ukas anbefaling

Hva: **Sølvpapir**
Hvem: **«Fattige studenter»**
Hvorfor: **Bak en ørret, homie**

Requiem for en røkelaks

Du er student, og som alle vet er studenter lutfattige. Vi balanserer på fattigdomsgrensa alle som én, på randen av anemi, rakitt og Wernicke-Korsakoff syndrom. Fakta: paprikaen på grandisen er det eneste som står mellom de fleste av oss og skjørbuk. Det eneste vi ikke mangler er mangelsykdommer. Denne er til deg som tygger tørre ramennudler

for fjerde gang denne uka fordi du ikke har råd til varmtvann, og skulle ønske at du bare kunne bake noen goddamn grønnsaker eller en rolig ørret. Jeg kan ikke hjelpe deg med de svindyre ingrediensene, men aluminiumsfolien trenger du aldri å betale for. Den får du gratis på sprøyterommet på Prindsen mottaks-senter, Storgata 36 C. Bon appétit.

Knut Anders Finnset, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Hvem: **Them kids**
Hvor: **Domus Athletica**
Når: **Hver eneste dag**

Get outta my pool, baby

Du er nedbrutt. Du vandrer bort til Domus Athletica etter et åndsknekkende 4-timers seminar om strategisk planlegging i sosiale medier for offentlige virksomheter. Du entrer svømmehallen med senkede skuldre, klar til å finne roen i vannet, klar for å get ZEN. Isteden penetreres trommehinna di umiddelbart av barnehyl. Greit nok, tenker du, unger må jo lære seg å

svømme. Men så skjer det 10 GANGER PÅ RAD, og du begynne å lure på om du sitter fast i et slags Groundhog Day-aktig helvete? Er én barnefri dag i uka for mye å be om, SiO? Bassengets ukeplan viser at, ja, det er visst det. Så anspente studenter må snart ut og søke etter nye former for eskapisme – kanskje de lander på heroin. Thanks, SiObama!

Utstilling:

Mennesket mot naturen

Høstutstillingen 2018

Hvor: **Kunsternes Hus**
Når: **8. september – 14. oktober**

Høstutstillingen åpner i år for 131. gang, med 82 kunstnere og 110 arbeider.

Til tross for de omfangsrike tallene, oppleves den likevel som en organisk helhet, der en overordnet tematikk bringer verkene sammen i en harmonisk struktur. Ved å bevege seg langs og på tvers av skillelinjen mellom det menneskeskapte og det naturlige, utforskes grensen mellom natur og kultur, med menneskets rolle i søkelyset.

I første etasje er det to verk som utmerker seg i denne sammenhengen. Her står Joakim Blattmanns bruk av treets indre lydlandskap som rommets klare høydepunkt: ved å endre på lydfrekvensen har kunstneren nemlig gjort lydene av treet som vokse, tørker, av

insekter som går, hørbare for mennesket. Slik inviteres man inn i et ellers utilgjengelig mikrokosmos, og møtet er så fengslende at man nærmest må tvinge seg selv til å bevege seg videre i rommet.

Hvis man likevel klarer å løsrive seg, treffes man av den skjærende lyden fra sikringsskapet til Oslo Domkirke, som strømmer ut fra hodetelefoner. Det kunstige, metalliske uttrykket fungerer som et fascinerende speilbilde til naturens mikrobevegelser i motsatt hjørne. Lydlandskapene står som hverandres motpoler, og publikum blir for første gang vitne til et spennende møte mellom mennesket og naturen.

Dialogen fortsetter oppe, der Jessica MacMillans hverdagsobjekter og butikkvarer roterer på sin egen akse som små planeter, i samme tempo som jorden. Her trer naturen kun stusselig frem i form av pottplanter, mens den snodige galaksen av forbruksvareplanetene løfter vårt forbrukersamfunns

omfang opp til en nærmest utenomjordisk dimensjon. Arild Våge Berges verk er også eksempler på hvordan menneske- og naturtematikken videreføres med vellykket intensitet: Berge presser nemlig sammen menneskets inngrep i naturen (i form av fysiske restmaterialer fra demningskonstruksjoner i Sunnmøre) med dokumenter fra hans personlige familiearkiv, gjennom en skrutvinge. Det private og det offentlige konsentreres slik inn et kraftfullt objekt, der natur og kultur smelter inn i en ny kunstnerisk helhet.

I vår geologiske antropocene-alder, der menneskets utbredte intrusjon i naturen har nærmest visket ut skillet mellom natur og kultur, kan altså Høstutstillingens vibrerende nettverk av uttrykk virke både variert og dramatisk aktuelt – og likevel ikke overtydelig.

Vera Maria Gjermundsen
anmeldelser@universitas.no

Galakse av forbruksvarer: Jessica Macmillan sitt verk «Antiplanet» består av husholdningsvarer som roterer på sin egen akse.

Kulturkalender

12 sept Bakgårdssalg hos Fretex

YESS billige klær med relativt rein samvittighet. Dette arrangementet trenger ikke noe mer innsalg
Fretex Universitetsgata, kl 17, gratis før du kjøper noe:))

13 sept Lansering: Skattepengene som forsvant

Kjære velferdsstat, jeg elsker deg. Men av og til går det lovlig mye penger til noen lovlig merkelige/skakkjorte/usaklige prosjekter. «Som hva da, for eksempel?» ler du kanskje hånlig, og da kan du bare komme deg til Dattera denne torsdagen kl 19. Forfatter Henning Carr Ekroll har gjort et dypdykk i saken til sin nye bok, og Tegne-Hanne har illustrert. Gøy!
Dattera til Hagen, kl 19, gratis

14 sept Kulturnatt!

14. september er kulturnatt i det ganske land, og Oslo flyter over av gode tilbud. Rocky Horror på kino, quizbonanza, «guidet hipster tour» (?), Nordisk Bibel-museum (finnes dette?), Bollywood-danseverksted, vikingmarked, her er det faktisk noe for *alle*. Helt på ekte. Enten du er en planlegger av rang eller bare vil dra ned i sentrum og se hvor vinden tar deg, blir dette antakelig en bra fredagskveld. Sjekk oslokulturnatt.no!
Hele byen, hele kvelden, stort sett gratis

15 sept Mellom-Amerika for dummies

Litt for mange mennesker får et blankt uttrykk i fjeset når de hører ordet «mellom-Amerika». Eh, hvor er det egentlig? Hvilke land er det snakk om, og hm, hva skjer der? Den tynne landstripen mellom Mexico og Colombia, som holder Nord- og Sør-Amerika sammen, har lenge vært preget av uroligheter. Spesielt narkotrafikken og maras, voldelige gjenger, har fått mye medieoppmerksomhet – men så er jo disse landene så mye mer enn krig og vold. Professor Benedicte Bull opplyser!
Litteraturhuset, kl 15, gratis

16 sept Norsk kolonihistorie

I disse avkoloniseringsdebattider er det vel på sin plass å kjenne sitt eget lands kolonihistorie? Sammen med våre kjære naboer danskene gjorde vi dessverre en solid innsats i slavehandelen i Karibien, nærmere bestemt Dansk Vestindia. Professor i nordisk litteratur, Lill-Ann Körber, tar en nærmere kikk på den ubehagelige historien gjennom – så klart – litteraturen.
Litteraturhuset, kl 14, gratis

17 sept Ja, vi elsker dette bokslippet!

Enda et bokslipp? Enda et bokslipp! Mannen bak instagrams morsomste konto @badesken (uttales «b-a-desken», en gang for alle) har SLUPPET BOK. En rein hyllest til landets kjære, utallige lokalaviser. Det blir nydelig.
Ingensteds, kl 19.30, gratis

Gi oss beskjed om arrangementer på epost:
universitas@universitas.no

FOTO: VEGARD KLEVEN/NEK

SHoT through the heart

I ukas Universitas kan du lese om de oppsiktsvekkende tallene fra Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT). Undersøkelsen viser blant annet at Det teologiske fakultet ligger på statistikktoppen når det gjelder problematisk alkoholbruk, og at MatNat-studentene bruker flest prestasjonsfremmende midler. Mest oppmerksomhet får imidlertid delen av undersøkelsen som omhandler studentenes psykiske helse. Her kommer det ifølge Folkehelseinstituttet fram at hver fjerde student sliter psykisk. – Vi er skuffet, men ikke overrasket, sier Lily Von Tex fra Studentforeningen

Cipralexens venner. – Personlig tror vi tallet er enda høyere – kanskje nærmere 4 av 5. Von Tex er også den bestselgende forfatteren bak selvhjelpsbøkene «Fra morgen til Seroquel», «Imovane er vond å vende», «Working 9 to DSM-5», «Smil! Du er på sobril!», «Jeg er OK, du er helt fucka» og «Menn er fra Mars, kvinner er fra Venus, men alle har bipolar lidelse type 2.» Champollion ønsker ikke kommentere kritikken mot undersøkelsen. – Jeg ser at undersøkelsen plager deg, sier hun. – Vil du si du er litt plaget, ganske plaget eller veldig plaget?

Ukas studentvin

RETT PÅ DVD:

Fra det nordlige Italias kalkholdige jordsmonn får vi denne rubinrøde kameraten, tappet på den mest sympatiske flasken du finner på polet. «Eselvinen» har allerede blitt et begrep, men det er nok mer på grunn av etiketten enn smaken. Den nydelige, sceneteppeliknende rød fargen, pakket inn i et akkurat passe resignert esels åsyn, svarer nemlig ikke den overbalanserte, nærmest selvutslettende smaken. Det er som å bli lovet å se «Shrek», men så bli vist «Shrek 3». Et passe fornøylig selskap, men ikke Thomas Giertsen i sin beste rolle.

Mathias Gravdehaug, vinanmelder i Universitas

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.
Asinoi barbera d'asti
Pris: 139,90 kroner
Land: Italia
Alkohol: 12 prosent

Jeg er en del av motstandsbevegelsen på innsiden av OsloMet (sic.)

Jeg jobber for rektor, men likesinnede kolleger og jeg har sverget å stikke kjepper i hjulene for deler av agendaen hans, og hans verste tilbøyeligheter.

Rektor Curt Rice står overfor en test uten sidestykke i storbyuniversitetenes nyere historie. Det gjelder ikke bare kontroversen rundt universitetets nye navn, eller de skyhøye strykprosentene på farmasifaget FARMA1420, eller måten hookeforbudet deler nasjonen i to med sin pietistiske nulltoleranse for nussing.

Dilemmaet – som han selv ikke er full klar over – er at mange med ansiennitet i den forhenværende HiOA-administrasjonen jobber iherdig fra innsiden for å stikke kjepper i hjulene for deler av Rices agenda.

Jeg vet. Jeg er nemlig én av dem. Vi mener vår plikt først og fremst er overfor skolen. Vi ønsker at administrasjonen skal lykkes, og synes på mange måter den gjør det allerede. Dessverre er rektors atferd direkte skadelig for hele storbyuniversitetet.

Roten til problemet ligger i rektors grunnleggende ønske om å

amerikanisere alt. Alle som jobber med ham vet at han starter hver dag med en trippel macchiato fra Starbucks, og at han ikke spiser noe annet enn beef jerky.

Du leste riktig. Curt Rice spiser beef jerky til frokost, lunch, ja sågar til middag. Dette er ikke alt.

De som reagerer på OsloMets (sic.) nye logo, har dessverre bare sett toppen av det proverbielle isfjellet. Før skolen brukte 1 887 000 kroner på å plassere syv bokstaver i en pil på en gul bakgrunn, insisterte rektor Rice på å designe logoen selv. Logoforslaget hans var et amerikansk flagg, med et lite sørstatsflagg i hvert hjørne. Midt i flagget hadde Rice plassert en ørn, men i stedet for vinger hadde ørnen to AR-15-gevær. Ørnen røyket en sigar, og røyken fra sigaren dannet ordet “OLSOMET.” Curt Rice stavet altså skolens navn feil, men nektet å rette på det. I stedet tok han til Twitter, hvor han kalte

alle som hevdet at navnet var stavet feil for fiender av skolen.

Det er en stille motstandsbevegelse på innsiden av storbyuniversitetet, fullt av folk som velger å sette skolen først. Men det virkelige arbeidet gjøres hver dag av mennesker utenfor administrasjonen. Mennesker som på tvers av lesesalene velger å forkaste alle merkelapper til fordel for én enkelt: amerikanere. Jeg mener studenter.

Vi er Olso Met (sic.) Vi glemmer ikke. Vi tilgir ikke. Forvent oss.

Universitas har valgt å publisere dette leserinnlegget anonymt. Dette er gjort etter ønske fra forfatteren, en ansatt i Curt Rice sin administrasjon. Universitas kjenner forfatterens identitet. Det er vår vurdering at å publisere dette brevet anonymt er den eneste måten å vise et viktig perspektiv til våre lesere. Vi inviterer leserne til å komme med innspill om våre debattregler, men foretrekker om dere lar være.

QUIZVIKARENE

av Henrik Giæver og Runa Fjellanger Quizvikarene

- 1. Nevn et av de to landene i verden som er dobbelt landlåst, altså kun grenser til land som ikke grenser til hav?
- 2. Ifølge VG får deltakerne i realityserien «Ex on the Beach» får utbetalt forskjellige pengesummer etter endt opphold. Hvor mye får de som får bli lengst på Mauritius?
- 3. I sangen «Brand Name» nevner den nylig avdøde rapperen Mac Miller til «The 27 Club». Hva har alle medlemmer av denne «klubben» gjort som 27-åring?
- 4. Hva heter den chilenske diktatoren som 11. september 1973 tok makten ved et statskupp?
- 5. 11. september 2001 styrtet to fly inn i World Trade Center i New York og et i Pentagon, forsvarsdepartementets

- hovedkvarter i Washington, D.C. Det fjerde gikk i bakken på et jorde i hvilken stat?
- 6. Søndag var det riksdagsvalg i Sverige. Hva heter lederen av Socialdemokraterna, som på ubestemt tid fortsetter å være statsminister?
- 7. Denne høsten står 91-åringen Toralf Maurstad på scenen på Det norske teateret. Oppsetningen er basert på et dramatisk dikt, utgitt i 1867 og uropp-satt i 1876. Hvilket?
- 8. Hvilken norsk forfatter er aktuell med romanen «Lærerinnens sang», som handler om en lærer ved Kunsthøgskolen i Oslo?
- 9. Hva heter The Washington Post-journalisten Bob Woodwards nye bok, der han gjengir Trump-kritiske uttalelser fra

- flere i presidentens administrasjon og indre krets?
- 10. Hvilken omstridt person er gjengitt som en brunostbyste på årets høstutstilling?
- 11. I hvilken film møter vi for første gang drapsmannen Freddy Krueger?
- 12. På hvilken gate møter man den røde dukken Elmo?
- 13. Hva sa Ali Baba og de 40 røverne for åpne døren til hulen?
- 14. Hva er hovedingrediensen i tahini?
- 15. Lørenskog stasjon ble brukt som kulis-se under innspillingen av en kjent serie for barn. Hvilken?
- 16. Hva er navnet på hovedpersonen i en kommende superheltefilm fra DC, er også navnet på en musikkrelatert app.

- Hvilken?
- 17. Hva heter orkanen som det er ventet at treffer østkysten av USA fredag formiddag norsk tid?
- 18. Hva het kvinnen, også kalt The Lady With The Lamp, som er kjent som grunnleggeren av moderne sykepleie?
- 19. Hva er det engelske navnet på hovedstaden i den italienske regionen Toscana?
- 20. Hvilket band ga i 2009 ut albumet «Lungs», med sanger som «You've Got the Love» og «Dog Days Are Over»?

SVAR/DOM

- 0-4. **Trump:** Ikke akkurat et shining moment, dette her. Jaja, herfra kan det bare gå oppover, si.
- 5-9. **Student:** Verre ting har skjedd, men en god del bedre ting også.
- 10-14. **Førsteamanuensis:** Se der ja! Ikkje duuuumt.
- 15-20. **Professor :-)** *stolt men ydmyk*

1. Liechtenstein 2. 10.000 3. Dødd 4. Augusto Pinochet 5. Pennsylvania 6. Stefan Löfven 7. «Fear Gynt» 8. Vigdis Hjørth 9. «Fear: Trump in The White House» 10. Mulla Krekar 11. «A Nightmare on Elm Street» 12. På Sesame Street 13. «Sesam, lukk deg opp» 14. Sesamtre 15. Sesam stasjon 16. Shazam 17. Florence 18. Florence Nightingale 19. Florence 20. Florence and the Machine

Rebus

HINT: U dont give me butterflies why not :(! Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «DU ER STYGG, FEIT OG BLEEEEEK» Herregud det klarte jo TACOPACO, din gærning, samt Anilin og William, C-\$harp, Evert osvosvosvosv..